

บทที่ 3

มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองการจดทะเบียน โดเมนเนมระหว่างประเทศ

การก่อตัวและพัฒนาขึ้นของโดเมนเนมที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน โดยทำหน้าที่เป็นชื่อที่ปรากฏในการเชื่อมต่อเข้าถึงเครือข่ายบนโลกอินเทอร์เน็ต สำหรับโลกยุคดิจิทัล โดเมนเนมได้รับความสนใจและให้ความนิยมนมากในระดับสากล ส่งผลให้นานาประเทศให้ความสำคัญกับโดเมนเนม โดยการบัญญัติกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับต่างอันเกี่ยวกับการบังคับใช้โดเมนเนมเช่น สหรัฐอเมริกา ราชอาณาจักรเดนมาร์กและสาธารณรัฐฟินแลนด์ เป็นต้น ดังนั้นในบทนี้ผู้เขียนจะกล่าวถึงบทบัญญัติทางกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับโดเมนเนมในระดับสากล รวมทั้งการบังคับใช้โดเมนเนมในประเทศไทย เพื่อให้เห็นความแตกต่างของบทกฎหมายที่นำมาบังคับใช้เกี่ยวกับโดเมนเนม เพื่อเป็นแนวทางอันนำไปสู่การเสนอแนะแก้ไขในบทที่ 4 และบทที่ 5 ต่อไป

3.1 มาตรการและกฎระเบียบของ The Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN)

The Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN) เป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร มีภารกิจทำหน้าที่รับผิดชอบในการประสานงานการบำรุงรักษาดูแลฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ Namespaces และดูแลเรื่องการจดทะเบียนและการบังคับข้อพิพาท โดเมนเนมตามสัญญาก่อตั้ง Internet Assigned Numbers Authority ซึ่งเป็นสัญญาเกี่ยวกับการดูแล IANA ระหว่าง ICANN กับ National Telecommunications And Information Administration (NTIA) ซึ่งโดยหลักมีหน้าที่ดูแลโดเมนเนมทั่วโลกในโดเมนเนมระดับสากล (gTLDs) รวมถึงพัฒนานโยบาย เพื่อให้เป็นสากลเกี่ยวกับการดูแลแนะนำโดเมนเนมการลงทะเบียน โดเมนเนมทั่วโลก ถูกจัดตั้งขึ้นเมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ.1998 (พ.ศ.2541) โดยนโยบายของ ICANN ตาม Uniform Domain Name Dispute

Resolution Policy (UDRP) ได้มีมาตั้งแต่เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม ค.ศ.1999 (พ.ศ.2542) ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมซึ่งจดทะเบียนกับ ICANN มีหน้าที่ปฏิบัติตามนโยบายของ ICANN

Internet Assigned Numbers Authority เป็นองค์กรหนึ่งภายใต้ ICANN ซึ่งมีหน้าที่บริหารระบบโดเมนเนม โดยมอบหมายผู้ดำเนินการโดเมนเนมชั้นสูงสุด (Top Level Domain) เช่น .com .uk โดยทำหน้าที่ทั้งดูแลรักษาข้อมูลทางเทคนิคและข้อมูลด้านการบริหารจัดการ¹ นอกจากนี้ยังให้การจดทะเบียนโดเมนเนมสกุล .int ซึ่งเป็นโดเมนเนมเฉพาะสำหรับองค์กรระหว่างประเทศแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่ง .int เป็นองค์กรที่ก่อตั้งโดยสนธิสัญญาระหว่างประเทศ² รวมทั้งให้การจดทะเบียน .arpa (Address Routing Parameter Area) ซึ่งเป็นโดเมนเนมที่ออกแบบเพื่อให้ใช้ในวัตถุประสงค์อันเกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานทางอินเทอร์เน็ตโดยเฉพาะ³

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานที่ให้ความร่วมมือกับ ICANN ได้แก่ Afilias ซึ่งเป็นผู้ดูแลฐานข้อมูลที่ให้บริการโดเมนเนมชั้นสูงสุด (Top Level Domain) เพื่อให้การบริการอันเกี่ยวกับระบบโดเมนเนมเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นฐานข้อมูลโดเมนเนมประเภทใดและขนาดเท่าใดก็ตาม ซึ่งสามารถใช้งานได้ทั่วโลกภายในระยะเวลาไม่กี่นาทีภายหลังจากการจดทะเบียนโดเมนเนมเข้าสู่ระบบ และยังมีความปลอดภัยต่อการโจมตีและการใช้ในทางที่มีขอบเพื่อให้มั่นใจว่าหน้าเว็บจะได้รับความคุ้มครอง มีความยืดหยุ่นและปลอดภัย ซึ่งฐานโดเมนเนมชั้นสูงสุดที่ Afilias ให้การบริการ ได้แก่ gtlds เช่น .org .ngo .lgbt .asia และ ccTLDs อันเป็นรหัสประเทศบางประเทศ เช่น .au .ag .mn และ newgtlds เช่น .global⁴ เป็นต้น นอกจากนี้ยังให้บริการสนับสนุนโดเมนเนมแก่บางประเทศ เช่น .sg .la⁵ และ Donuts เป็นบริษัทฐานข้อมูลโดเมนเนม ซึ่งมี

¹ “Internet Assigned Numbers Authority,” สืบค้นเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2562, จาก

https://en.wikipedia.org/wiki/Internet_Assigned_Numbers_Authority .

² “INT Zone Management,” สืบค้นเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2562, จาก <https://www.iana.org/domains/int>.

³ “ARPA Zone Management,” สืบค้นเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2562, จาก

<https://www.iana.org/domains/arpa>.

⁴ “Products and Services | Afilias,” สืบค้นเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2562, จาก <https://afilias.info/products-services>.

⁵ “Afilias,” สืบค้นเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2562, จาก <https://en.wikipedia.org/wiki/Afilias>.

gTLDs ถึง 240 gtlds⁶ ซึ่งทำให้การขยาย gtlds เพื่อให้เกิด new gTLDs ตามโปรแกรมของ ICANN เป็นไปได้⁷

3.1.1 โครงสร้างของ ICANN ประกอบไปด้วยหน่วยงานดังนี้⁸

1. คณะกรรมการ (Board of Director) และคณะกรรมการเลือกสรร (Nomco) ที่ทำหน้าที่ในการคัดเลือกสมาชิกของคณะกรรมการ
2. องค์กรสนับสนุน 3 หน่วยงาน ซึ่งได้แก่ องค์กรสนับสนุนด้านที่อยู่ (Address Supporting Organisation: ASO) องค์กรสนับสนุนด้านชื่อรหัสประเทศ (Country-Code Names Supporting Organisation: ccNSO) และองค์กรสนับสนุนด้านชื่อทั่วไป (Generic Names Supporting Organisation: GNSO) และ
3. คณะกรรมการที่ปรึกษา 4 หน่วยงาน ได้แก่ คณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายรัฐบาล (Governmental Advisory Committee: GAC) คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านความปลอดภัยและความมั่นคง (Security and Stability Advisory Committee: SAC) คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านระบบรากฐาน (Root Server System Advisory Committee (RSSAC)) และ คณะกรรมการที่ปรึกษาทั่วไป (At-Large Advisory Committee (ALAC))

3.1.2 การดำเนินการของ ICANN

การดำเนินการเกี่ยวกับโดเมนเนมที่จดทะเบียนเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายทางการค้าของผู้อื่นและเจ้าของเครื่องหมายทางการค้าอ้างว่าผู้จดทะเบียนโดเมนเนมไม่มีสิทธิโดยชอบในการใช้โดเมนเนมนั้น ผู้กล่าวอ้างหรือเจ้าของเครื่องหมายทางการค้าต้องพิสูจน์ให้ได้ถึง 3 ประการดังต่อไปนี้

1. โดเมนเนมเหมือนหรือคล้ายจนเกิดความสับสนกับเครื่องหมายทางการค้าหรือเครื่องหมายบริการซึ่งผู้กล่าวอ้างมีสิทธิ

⁶ “Donuts (company),” สืบค้นเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2562, จาก

[https://en.wikipedia.org/wiki/Donuts_\(company\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Donuts_(company))

⁷ “Donuts,” สืบค้นเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2562, จาก <https://icannwiki.org/Donuts>.

⁸ David Lindsay, *International Domain Name Law: ICANN and the UDRP*, (Portland: Hart Publishing, 2007), p.67.

2. ผู้จดทะเบียน โดเมนเนม ไม่มีสิทธิหรือประโยชน์อันเกี่ยวข้องกับชอบธรรมใน โดเมนเนมดังกล่าว

3. โดเมนเนมได้จดทะเบียนและถูกใช้โดยไม่สุจริต

3.1.3 Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (UDRP)

ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ซึ่งเป็นเจ้าของ โดเมนเนมและคดีได้เข้าสู่การพิจารณาของ ICANN จำเป็นต้องมีกฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ เพื่อให้การพิจารณาระงับข้อพิพาทเป็นไปตาม ขั้นตอนและกระบวนการที่กำหนดไว้ ซึ่งในวันที่ 24 ตุลาคม ค.ศ.1999 (พ.ศ.2542) ICANN ได้อนุมัติการใช้นโยบายการระงับข้อพิพาทที่มีชื่อว่า “Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy” และนโยบายนี้ได้มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม ค.ศ.1999 (พ.ศ.2542)⁹ โดยนโยบายนี้จะใช้กับการระงับข้อพิพาทของผู้ให้บริการภายใต้ UDRP หรือ ICANN-Accredited Registrar (ผู้รับจดทะเบียน โดเมนเนมที่ ICANN รับรอง) ซึ่งต้องนำไปปรับใช้ในข้อตกลงงานนโยบายของการจดทะเบียนระหว่าง Registrar (ผู้รับจดทะเบียน) และ Registrant (ผู้จดทะเบียน) สำหรับทุก gTLDs ทั้งนี้ นโยบายการระงับข้อพิพาทนี้ได้จัดทำขึ้นโดยคำแนะนำที่อยู่ใน WIPO Final Report ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้เป็นที่มั่นใจว่ากระบวนการระงับข้อพิพาทถูกต้องและเป็นธรรมในการดำเนินการกระบวนการเพื่อให้คู่กรณีแต่ละฝ่ายจะได้รับความเท่าเทียมกับและโอกาสที่เพียงพอในการนำเสนอ คดี อีกทั้งเพื่อให้คู่กรณีทราบว่าการที่จะได้ดำเนินการต่อไปคู่กรณีจะต้องดำเนินการสิ่งใด เมื่อใดที่คู่กรณีจำเป็นต้องดำเนินการเช่นนั้นและผู้ตัดสินคดีมีอำนาจจะไต่ถาม¹⁰ ซึ่งเป็นเจ้าของ โดเมนเนมจะต้องนำคดีเข้าสู่กระบวนการพิจารณาเมื่อปรากฏว่ามีบุคคลภายนอก (ผู้ร้อง) อ้างว่า

1. โดเมนเนมเหมือนหรือคล้ายคลึงกับเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการซึ่งผู้ ร้องมีสิทธิอยู่
2. เจ้าของ โดเมนเนม ไม่มีสิทธิหรือไม่มีประโยชน์อันชอบธรรมใน โดเมนเนม และ
3. โดเมนเนมที่ได้จดทะเบียนและใช้โดยไม่สุจริต

⁹ Hidekazu Tanaka, *Management of Internet Domain Name*, (Cambridge, Mass: Program on U.S.-Japan Relations, Harvard University, 2000), p.27-30.

¹⁰ *Supra note 132*, David Lindsay, p.129.

ภาระการพิสูจน์จะอยู่ที่ผู้ร้องหากผู้ร้องได้แสดงการพิสูจน์ที่เพียงพอว่าผู้ร้องสามารถขอให้มีการยกเลิกโดเมนเนมหรือให้โอนการจดทะเบียนโดเมนเนมนั้นให้แก่ผู้ร้อง นโยบายการระงับข้อพิพาทนี้จะใช้บังคับแก่คดีที่เกี่ยวข้องกับความไม่สุจริตเท่านั้น โดยพิจารณาจากข้อ 4b เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางสากลที่ว่าโดเมนเนมที่ได้จดทะเบียนโดยไม่สุจริตนั้นควรจะต้องถูกกำจัดให้หมดสิ้นจึงเป็นการดีหากจะได้มีการพิจารณาข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนที่ไม่สุจริต เพื่ออำนวยความสะดวกทั้งด้านความรวดเร็วในการระงับข้อพิพาทและด้านค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

วันที่ 1 ธันวาคม ค.ศ.1999 (พ.ศ.2542) เมื่อ WIPO ได้นำ UDRP มาใช้เพื่อการบริการระงับข้อพิพาทผ่านทางเว็บไซต์ทำให้มีการยื่นข้อพิพาทแรกเข้ามาในวันที่ 2 ธันวาคม ค.ศ.1999 (พ.ศ.2542) ต่อศูนย์ระงับข้อพิพาทและไกล่เกลี่ยของ WIPO (WIPO's arbitration and mediation center) โดยผู้อยู่อาศัยของใน California และกลุ่มเกียรติยศสำหรับนักมวยปล้ำอาชีพระดับโลก (World Wrestling Federation: WWF) ในคดีนี้ผู้อยู่อาศัยในเขต California ได้จดทะเบียนโดเมนเนม worldwrestlingfederation.com และได้เสนอขายโดเมนเนมดังกล่าวแก่ WWF เพื่อให้ได้กำไรอย่าง เป็นสำคัญโดยท้ายที่สุดแล้ว WIPO ได้พิจารณาว่าผู้อยู่อาศัยใน California นั้นได้กระทำการโดยไม่สุจริต ส่วนข้อพิพาทเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าและโดเมนเนมที่มีความซับซ้อนกว่าประเด็นในเรื่องความไม่สุจริตนั้นจะต้องนำขึ้นสู่ศาลผ่านกระบวนการพิจารณาแล้วแต่ละข้อเท็จจริงนั้นๆ ที่ค่อนข้างซับซ้อนและใช้เวลามากกว่าจึงอาจกล่าวได้ว่า แม้การพิจารณาผ่านทางวิธีการพิจารณาภายใต้นโยบาย UDRP ตามที่ ICANN ได้จัดตั้งขึ้นมาจะจำกัดเพียงแต่กรณีการจดทะเบียนโดยไม่สุจริตแต่กระบวนการตามนโยบายดังกล่าวมีส่วนช่วยร่นระยะเวลาในการระงับข้อพิพาทและช่วยลดค่าใช้จ่าย ซึ่งส่งผลดีต่อเจ้าของเครื่องหมายการค้าและเจ้าของโดเมนเนมเป็นอย่างยิ่ง

3.1.4 ICANN กับการกำหนดข้อสันนิษฐานการจดทะเบียนและการใช้โดเมนเนมโดยไม่สุจริต ซึ่ง ICANN ได้กำหนดไว้ใน UDRP ข้อ b ทั้งหมด 4 ประการดังนี้¹¹

¹¹ Uniform Domain-Name Dispute-Resolution Policy, b. Evidence of Registration and Use in Bad Faith. For the purposes of Paragraph 4(a)(iii), the following circumstances, in particular but without limitation, if found by the Panel to be present, shall be evidence of the registration and use of a domain name in Bad Faith:

1. ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมถือว่าจดทะเบียนโดเมนเนมไม่สุจริตถ้าได้จดทะเบียนโดเมนเนมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขาย ให้เช่าหรือโอนโดเมนเนมที่จดทะเบียนนั้น เพื่อการค้าแสวงหากำไร
 2. ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมถือว่าจดทะเบียนโดยไม่สุจริตถ้าได้จดทะเบียนโดเมนเนมเพื่อที่จะป้องกันไม่ให้เจ้าของเครื่องหมายที่แท้จริงจดทะเบียนโดเมนเนมนั้น
 3. ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมถือว่าจดทะเบียนโดยไม่สุจริตถ้าได้จดทะเบียนโดเมนเนมเพื่อที่จะขัดขวางธุรกิจของกลุ่มแข่งของตน และ
 4. ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมถือว่าจดทะเบียนโดยไม่สุจริตถ้าได้ใช้โดเมนเนมนั้นโดยตั้งใจที่จะล่อผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตมายังเว็บไซต์ของตนเพื่อผลกำไร ซึ่งอาจทำให้เกิดความสับสนหลงผิดในแหล่งที่มาของเครื่องหมายหรือสินค้าที่บริการของเจ้าของเครื่องหมายการค้าบนเว็บไซต์
- ICANN ได้กำหนดหน้าที่ให้ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมมีหน้าที่ในการพิจารณาโดเมนเนมที่จะขอจดทะเบียนในเบื้องต้นถึงความถูกต้อง สมบูรณ์ในโดเมนเนมและโดเมนเนมดังกล่าวเป็นชื่อที่ไม่เป็นการกระทบหรือละเมิดสิทธิของผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นชื่อทางการค้า ชื่อเครื่องหมายการค้าหรือชื่อบุคคลอื่น อีกทั้งต้องไม่ปรากฏว่าเป็นการจดทะเบียนโดเมนเนมมีวัตถุประสงค์อันมิ

(i) circumstances indicating that you have registered or you have acquired the domain name primarily for the purpose of selling, renting, or otherwise transferring the domain name registration to the complainant who is the owner of the trademark or service mark or to a competitor of that complainant, for valuable consideration in excess of your documented out-of-pocket costs directly related to the domain name; or

(ii) you have registered the domain name in order to prevent the owner of the trademark or service mark from reflecting the mark in a corresponding domain name, provided that you have engaged in a pattern of such conduct;

(iii) you have registered the domain name primarily for the purpose of disrupting the business of a competitor; or

(iv) by using the domain name, you have intentionally attempted to attract, for commercial gain, Internet users to your website or other on-line location, by creating a likelihood of confusion with the complainant's mark as to the source, sponsorship, affiliation, or endorsement of your website or location or of a product or service on your website or location.

ขอด้วยกฎหมาย เป็นต้น ซึ่งปรากฏอยู่ใน Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy หรือ UDRP ข้อ 2¹² ดังนี้

“2. คำรับรองของท่าน เมื่อได้จดทะเบียนโดเมนเนมหรือในการขอให้คงไว้หรือต่ออายุ การจดทะเบียนโดเมนเนม ท่านได้รับรองและยืนยันว่า

(ก) ข้อความที่ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมได้ให้ไว้ครบถ้วนและถูกต้อง

(ข) เท่าที่ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมทราบในเบื้องต้นการจดทะเบียนโดเมนเนมไม่เป็นการ ละเมิดต่อ หรือขัดต่อสิทธิของบุคคลภายนอก

(ค) ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมไม่ได้จดทะเบียนโดเมนเนมเพื่อวัตถุประสงค์ที่ไม่ชอบด้วย กฎหมาย และ

(ง) ไม่ได้ตั้งใจที่จะใช้โดเมนเนมในการละเมิดต่อกฎหมายหรือระเบียบที่บังคับใช้ใดๆ ทั้งนี้ให้เป็นหน้าที่ของผู้จดทะเบียนโดเมนเนมในการพิจารณาว่าทะเบียนโดเมนเนมของผู้จดทะเบียนโดเมนเนม ละเมิดหรือขัดต่อสิทธิของผู้อื่นหรือไม่”

ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมถูกกล่าวหาว่าไปละเมิดหรือใช้สิทธิในการจดทะเบียนโดเมนเนมที่ขัดต่อสิทธิในชื่อทางการค้า ชื่อเครื่องหมายการค้าหรือชื่อของบุคคลอื่น ต้องแสดงสิทธิหรือประโยชน์ตามกฎหมายเพื่อเป็นคำให้การในการแก้ไขหรืออธิบาย โดยต้องพิสูจน์จากหลักฐานที่ได้แสดงให้เห็นปรากฏว่า ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมได้ใช้หรือแสดงให้เห็นถึง การใช้โดเมนเนมที่มีความเกี่ยวข้องกับการเสนอขายสินค้าหรือการบริการ โดยสุจริต โดยบุคคลทั่วไปรู้จักสินค้าหรือการบริการของตนจากโดเมนเนม แม้จะมีได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการและไม่ได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ทางการค้ากล่าวคือ มิได้มีเจตนาที่จะประสงค์ให้

¹² Uniform Domain-Name Dispute-Resolution Policy, 2. Your Representations. By applying to register a domain name, or by asking us to maintain or renew a domain name registration, you hereby represent and warrant to us that (a) the statements that you made in your Registration Agreement are complete and accurate; (b) to your knowledge, the registration of the domain name will not infringe upon or otherwise violate the rights of any third party; (c) you are not registering the domain name for an unlawful purpose; and (d) you will not knowingly use the domain name in violation of any applicable laws or regulations. It is your responsibility to determine whether your domain name registration infringes or violates someone else's rights.

ผู้บริ โภคเกิดความสับสน หลงผิดหรือละเมิดเครื่องหมายการค้าหรือบริการอื่นอันปรากฏตาม Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy หรือ UDRP ข้อ C¹³

ข้อ C “ทำอย่างไรเพื่อที่จะแสดงสิทธิและประโยชน์ตามกฎหมายในโดเมนเนม เพื่อตอบโต้ต่อคำร้องเมื่อผู้จดทะเบียนโดเมนเนมได้รับคำร้อง ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมต้องอาศัยวรรค 5 ในเรื่องกฎเกณฑ์ในการกำหนดว่าการตอบคำร้องนั้นควรต้องทำอย่างไรและในกรณีใดๆ แต่ไม่จำกัดเพียงกรณีต่อไปนี้ หากองค์กรฯ ได้พบว่าพิสูจน์จากการประเมินหลักฐานที่ได้แสดงมา จะถือเป็นการแสดงสิทธิและประโยชน์ตามกฎหมายใน โดเมนเนมนั้นเพื่อประโยชน์ใน มาตรา 4 (a) (ii)

(i) ก่อนการบอกกล่าวถึงผู้จดทะเบียนโดเมนเนมในเรื่องข้อพิพาท ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมได้ใช้ หรือสามารถแสดงให้เห็นได้ถึงการเตรียมการที่จะใช้โดเมนเนมนั้นหรือชื่อที่เกี่ยวข้องกับโดเมนเนมซึ่งเกี่ยวกับการเสนอขายสินค้าหรือบริการโดยสุจริต หรือ

(ii) ผู้จดทะเบียนโดเมนเนม (ในฐานะปัจเจกบุคคล ธุรกิจ หรือองค์กรใดๆ) ได้เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปจากโดเมนเนม แม้ว่าผู้จดทะเบียนโดเมนเนมจะไม่ได้รับสิทธิในเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการก็ตาม

¹³ Uniform Domain-Name Dispute-Resolution Policy, c. How to Demonstrate Your Rights to and Legitimate Interests in the Domain Name in Responding to a Complaint. When you receive a complaint, you should refer to Paragraph 5 of the Rules of Procedure in determining how your response should be prepared. Any of the following circumstances, in particular but without limitation, if found by the Panel to be proved based on its evaluation of all evidence presented, shall demonstrate your rights or legitimate interests to the domain name for purposes of Paragraph 4(a)(ii):

(i) before any notice to you of the dispute, your use of, or demonstrable preparations to use, the domain name or a name corresponding to the domain name in connection with a bona fide offering of goods or services;

(ii) you (as an individual, business, or other organization) have been commonly known by the domain name, even if you have acquired no trademark or service mark rights; or

(iii) you are making a legitimate noncommercial or fair use of the domain name, without intent for commercial gain to misleadingly divert consumers or to tarnish the trademark or service mark at issue.

(iii) ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมได้ใช้ โดยไม่ใช่เพื่อประโยชน์ทางการค้า หรือเป็นการใช้ โดยเป็นธรรม (Fair Use) โดยชอบด้วยกฎหมาย โดยไม่มีเจตนาเพื่อการได้รับประโยชน์ทางการค้า เพื่อเบียดเบียนผู้บริโภค หรือเพื่อทำลายเครื่องหมายการค้าหรือบริการที่เป็นประเด็นนั้น”

3.2 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองการจดทะเบียนโดเมนเนมในต่างประเทศ

โดเมนเนมได้เกิดขึ้นบนโลกในช่วงราวปี ค.ศ.1982 - 1983 (พ.ศ.2525-2526) ใน สหรัฐอเมริกาและได้รับความนิยมนแพร่หลายเรื่อยมาในระดับสากล จนทำให้นานาประเทศเล็งเห็น และให้ความสำคัญต่อโดเมนเนมในการแสวงหาประโยชน์จากการใช้โดเมนเนม เพราะโดเมนเนม เป็นเทคโนโลยีสำคัญในยุคสมัยนั้นที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีครั้งใหญ่ การ คุ้มครองและรับรองโดเมนเนมให้อยู่ในรูปแบบสถานะทางด้านกฎหมายเพื่อให้เกิดการบังคับใช้ โดเมนเนมอย่างเป็นทางการจึงเป็นเรื่องสำคัญที่หลีกเลี่ยงมิได้ ในบางประเทศได้คุ้มครองและ รับรองโดเมนเนมโดยอาศัยวิธีการร่างพระราชบัญญัติหรือรัฐบัญญัติในการตรากฎหมาย เพื่อ คุ้มครองและรับรองโดเมนเนมหรือบางประเทศได้หยิบยกกฎระเบียบของ ICANN ซึ่งได้กำหนดไว้ ใน UDPR เพื่อนำมาพิจารณาวิเคราะห์และปรับใช้กับหลักกฎหมายของประเทศของตนและนำไปสู่ การตรากฎหมายออกมาเพื่อบังคับใช้เกี่ยวกับโดเมนเนมโดยวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะกล่าวถึง 3 ประเทศสำคัญได้แก่ สหรัฐอเมริกา ราชอาณาจักรเดนมาร์ก และสาธารณรัฐฟินแลนด์ โดยจะขอ อธิบายในหัวข้อที่ 3.2 ดังต่อไปนี้

3.2.1 สหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกาคือเป็นต้นกำเนิดของโดเมนเนม ในยุคแรกได้ดำเนินการโดยหน่วยงาน เอกชนซึ่งเรียกว่า “InterNIC” ดำเนินการโดยบริษัท Network Solution Inc. หรือ NSI¹⁴ ซึ่งใช้ หลักเกณฑ์ “ผู้ใดยื่นขอจดทะเบียนก่อนย่อมมีสิทธิก่อน (First Comes First Served)” ในการรับจด ทะเบียนโดเมนเนม แต่หลักการดังกล่าวได้ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการนำเอาชื่อทางการค้าหรือชื่อ

¹⁴ บริษัทด้านเทคโนโลยีที่ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1979 (พ.ศ.2522) โดยรับจดทะเบียนโดเมนเนมเป็นธุรกิจ หลักและได้กลายเป็นส่วนสำคัญที่สุดของบริษัทรับจดทะเบียนโดเมนเนม โดยการจัดการโดเมนเนมมากกว่า 6.6 ล้านชื่อ ซึ่งนอกเหนือจากการเป็นนายทะเบียนจดทะเบียนโดเมนเนมแล้ว Network solutions ยังให้บริการเว็บไซต์ เกี่ยวกับเว็บ โฮสติงการออกแบบเว็บไซต์และการตลาดออนไลน์ ปัจจุบันโดเมนเนมสกุล .com อยู่ภายใต้การดูแล ของ VeriSign.

ทางเครื่องหมายการค้ารวมถึงชื่อของบุคคลอื่นมาจดทะเบียนโดยไม่มีสิทธิโดยชอบธรรม หรือไม่มี ความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับเจ้าของชื่อดังกล่าว ต่อมาจึงได้มีการแก้ไขปรับปรุงโดยผู้ซึ่งขอยื่นจด ทะเบียนจะต้องทำการพิสูจน์เพื่อรับรองว่าโดเมนเนมที่ขึ้นจดทะเบียนนั้น ไม่มีความซ้ำซ้อนกับชื่อ ทางการค้าหรือชื่อเครื่องหมายการค้าหรือชื่อของบุคคลอื่น โดยการขึ้นจดทะเบียนโดเมนเนมผู้ยื่น ขอดทะเบียน หากตรวจสอบแล้วสามารถรับจดทะเบียนโดเมนเนมได้ ผู้จดทะเบียนโดเมนเนม จะมีค่าใช้จ่ายในส่วน of ค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนและการดูแลรักษาโดเมนเนม ซึ่ง ระยะเวลาการใช้ชื่อหรือการคุ้มครองดูแลรักษาโดเมนเนมดังกล่าวขึ้นอยู่กับผู้จดทะเบียนมีความ ประสงค์ให้โดเมนเนมดังกล่าวนั้น ได้รับการคุ้มครองภายในระยะเวลาอันเท่าใดโดยอัตรา ค่าธรรมเนียมก็จะเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับระยะเวลาในการคุ้มครองโดเมนเนมดังกล่าว หากครบ กำหนดระยะเวลาการคุ้มครองแล้วผู้จดทะเบียนโดเมนเนมไม่มาต่ออายุระยะเวลาการคุ้มครอง หรือไม่ชำระค่าธรรมเนียมก็จะถูกตัดสิทธิ ทำให้โดเมนเนมดังกล่าวไม่มีเจ้าของซึ่งอาจทำให้ บุคคลอื่นนำไปจดทะเบียนใช้ต่อได้

ในช่วงเริ่มแรกยังไม่มีความหมายที่ออกมาเพื่อรองรับโดเมนเนมโดยเฉพาะ จึงเป็นการ ปรับใช้เครื่องหมายการค้าในคดีเกี่ยวกับเรื่องโดเมนเนม ต่อมาราวในเดือนกรกฎาคม ค.ศ.1995 (พ.ศ.2538) NSI ได้ออก Dispute Resolution Policy เพื่อใช้ในการระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับโดเมน เนม แต่ยังไม่สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากหากเจ้าของโดเมนเนมไม่สามารถ หาพยานหลักฐานถึงการเป็นเจ้าของสิทธิในโดเมนเนมดังกล่าวได้ จึงทำได้เพียงการพักหรือระงับ การใช้โดเมนเนมนั้นไว้ ทำให้เจ้าของโดเมนเนมไม่สามารถใช้งานหรือกระทำการใดๆ เกี่ยวกับ โดเมนเนมได้ อันเป็นการทำให้โดเมนเนมนั้นหมดมูลค่าและไม่สามารถแสวงหาประโยชน์ต่อไป ได้ จึงไม่ใช่วิธีแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมเพราะโดเมนเนมที่ถูกระงับหรือถูกพักการใช้งานจะถูกระงับ ไว้จนกว่า คู่กรณีจะตกลงกันได้หรือจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด

ต่อมาเมื่อ ค.ศ.1999 (พ.ศ.2542) สภาคองเกรสของสหรัฐอเมริกา (United States Congress) ได้ออก Anticybersquatting Consumer Protection Act โดยเพิ่มเติมเข้าไปใน “กฎหมาย การค้าของสหรัฐอเมริกา (Trademark Act (Lanham Act))” เพื่อขยายขอบเขตการนำโดเมนเนมมา พิจารณาคดีโดยประสงค์เพื่อ

1. ป้องกันชื่อของบุคคลจากการจดทะเบียน โดยบุคคลอื่นในรูปแบบของโดเมนเนมและเพื่อวัตถุประสงค์ในการขาย รวมถึงการโอน ย้ายและเก็งกำไร

2. ป้องกันปัจเจกชนจากการถูกนำเอาชื่อของบุคคลไปใช้ในทางที่มีขอบ โดยมีเจตนาทำลายชื่อเสียงหรือภาพพจน์ของปัจเจกชนที่เป็นเจ้าของชื่อที่ถูกนำไปจดทะเบียนโดเมนเนม

3. ป้องกันผู้บริโภคจากการจดทะเบียนโดเมนเนม ซึ่งมีส่วนของชื่อของบุคคลประกอบอยู่ในโดเมนเนม โดยใช้วิธีการตั้งใจสร้างโดเมนเนมให้เกิดความสับสนหรือหลอกลวงให้เกิดความเชื่อแก่สาธารณะ

กฎหมายที่แก้ไขเรื่องโดเมนเนมนี้ได้ระบุเกี่ยวกับความผิดไว้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อโดเมนเนมได้รับการจดทะเบียนหรือนำไปใช้แสวงหากำไร โดยมีเจตนาไม่สุจริต (Bad Faith) หรือโดเมนเนมที่ได้รับการจดทะเบียนหรือนำไปใช้มีลักษณะเหมือนหรือก่อให้เกิดความสับสนกับชื่อทางการค้า ชื่อเครื่องหมายการค้าหรือชื่อของบุคคลที่มีอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ

สำหรับการระงับข้อพิพาทการกระทำ Cybersquatting ในปี ค.ศ.1999 (พ.ศ.2542) สภาของสหรัฐอเมริกาได้มีกฎหมายต่อต้าน Cybersquatting โดยตราเป็นรัฐบัญญัติ Anticybersquatting Consumer Protection Act: ACPA เพื่อให้ความคุ้มครองเจ้าของเครื่องหมายทางการค้าจากปัญหา Cybersquatting โดยกฎหมายฉบับนี้ถูกร่างขึ้นมาเพื่อที่จะแก้ไขปัญหา Cybersquatting และเพื่อที่จะได้รับคำตอบแทนภายใต้กฎหมายการต่อต้าน Cybersquatting ซึ่งโจทก์ต้องพิสูจน์ให้ได้ว่า

1. เครื่องหมายการค้ามีลักษณะพิเศษหรือมีชื่อเสียง
2. โดเมนเนมมีความเหมือนหรือคล้ายจนก่อให้เกิดความสับสนกับเครื่องหมายการค้า
3. จำเลยกระทำโดยมีเจตนาทุจริตเพื่อหวังผลกำไรจากเครื่องหมายทางการค้า

3.2.1.1 Anticybersquatting Consumer Protection Act

กฎหมายต่อต้าน Cybersquatting ได้กำหนดคกฏเกณฑ์บางประการเพื่อวินิจฉัยตัดสินว่าจำเลยมีเจตนาทุจริตเพื่อหวังผลกำไรหรือไม่ โดยมีการแก้ไขรัฐบัญญัติ Anticybersquatting Consumer Protection Act เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ.1999 (พ.ศ.2542) ในส่วนของการพิจารณาเจตนาที่ไม่สุจริตในการจดทะเบียนโดเมนเนม โดยให้เพิ่มเติมข้อความดังต่อไปนี้ในตอนท้ายของ มาตรา

43 แห่งรัฐบัญญัติเครื่องหมายการค้า ค.ศ.1946 (พ.ศ.2489) กฎหมายการค้าของสหรัฐอเมริกา (Trademark Act (Lanham Act of 1964)) (15 USC § 1125)¹⁵

¹⁵ Anticybersquatting Consumer Protection Act, (B) In determining whether there is a Bad Faith intent described under subparagraph (A), a court may consider factors such as, but not limited to--

‘(i) the trademark or other intellectual property rights of the person, if any, in the domain name;

‘(ii) the extent to which the domain name consists of the legal name of the person or a name that is otherwise commonly used to identify that person;

‘(iii) the person’s prior lawful use, if any, of the domain name in connection with the bona fide offering of any goods or services;

‘(iv) the person’s lawful noncommercial or fair use of the mark in a site accessible under the domain name;

‘(v) the person’s intent to divert consumers from the mark owner’s online location to a site accessible under the domain name that could harm the goodwill represented by the mark, either for commercial gain or with the intent to tarnish or disparage the mark, by creating a likelihood of confusion as to the source, sponsorship, affiliation, or endorsement of the site;

‘(vi) the person’s offer to transfer, sell, or otherwise assign the domain name to the mark owner or any third party for financial gain without having used, or having an intent to use, the domain name in the bona fide offering of any goods or services;

‘(vii) the person’s provision of material and misleading false contact information when applying for the registration of the domain name or the person’s intentional failure to maintain accurate contact information;

‘(viii) the person’s registration or acquisition of multiple domain names which the person knows are identical or confusingly similar to marks of others that are distinctive at the time of registration of such domain names, or dilutive of famous marks of others that are famous at the time of registration of such domain names, without regard to the goods or services of such persons;

‘(ix) the person’s history of offering to transfer, sell, or otherwise assign domain names incorporating marks of others to the mark owners or any third party for consideration without having used, or having an intent to use, the domain names in the bona fide offering of any goods and services;

‘(x) the person’s history of providing material and misleading false contact information when applying for the registration of other domain names which incorporate marks, or the person’s history of using aliases in

“(B) การจะกำหนดว่ามีเจตนาไม่สุจริตตาม อนุมาตรา (A) นั้น ศาลอาจพิจารณาปัจจัย ตัวอย่างที่ไม่จำกัดเพียงเรื่องดังต่อไปนี้

(i) สิทธิในเครื่องหมายการค้าหรือทรัพย์สินทางปัญญาของบุคคลนั้น (ถ้ามี) ในโดเมน เนม

(ii) ขอบเขตที่ว่าโดเมนนั้นประกอบไปด้วยชื่อตามกฎหมายของคน หรือมีเจตนาชื่อนั้น ใช้เพื่อระบุตัวบุคคลนั้น

(iii) สิทธิของบุคคลนั้นที่จะใช้โดเมนเนมโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่ก่อน (ถ้ามี) เกี่ยวข้อง กับความสุจริตในการเสนอขายสินค้าและบริการ

(iv) สิทธิของบุคคลในการใช้เครื่องหมายโดยไม่ใช่ทางการค้า (non-commercial) หรือ การใช้งานโดยเป็นธรรม (fair use) ในเว็บไซต์ที่เข้าถึงด้วยโดเมนเนม

(v) เจตนาของบุคคลนั้นในการที่จะเบี่ยงเบนผู้บริโภคจากที่ตั้งของเจ้าของเครื่องหมาย ในทางออนไลน์ไปยังเว็บไซต์ที่เข้าถึงด้วยโดเมนเนมนั้น ซึ่งอาจทำให้เสียหายต่อค่าความนิยม (goodwill) ซึ่งแสดงโดยเครื่องหมายนั้น ไม่ว่าจะเพื่อจุดประสงค์ทางการค้า หรือเจตนาเพื่อทำให้เสื่อม เสียหรือเสียชื่อเสียงต่อเครื่องหมายนั้น โดยการสร้างความเป็นไปได้ในการที่จะทำให้สับสนว่าเป็น แหล่งเป็นการสนับสนุน เป็นเครือเดียวกัน หรือเป็นการรับรองในเว็บไซค์นั้น

(vi) ข้อเสนอของบุคคลนั้นในการโอน ขาย หรือมีเจตนาโอนสิทธิในโดเมนเนมให้แก่ เจ้าของเครื่องหมาย หรือบุคคลภายนอกเพื่อได้รับประโยชน์ทางการเงิน โดยไม่ได้มีการใช้ หรือ เจตนาที่จะใช้โดเมนเนมนั้นโดยสุจริตเพื่อการเสนอขายสินค้าและบริการ

(vii) การจัดหาข้อมูลการติดต่อที่เป็นเท็จทำให้เข้าใจผิดและเป็นสาระสำคัญของบุคคล นั้นในขณะที่ขอรับการจดทะเบียนโดเมนเนม หรือเจตนาในการที่ผิดพลาดในการรักษาข้อมูลการ ติดต่อที่ถูกต้องนั้นของบุคคลนั้น

(viii) การจดทะเบียนหรือการได้มาซึ่งโดเมนเนมหลายโดเมนเนมโดยที่บุคคลนั้นรู้ว่า เหมือนหรือคล้ายคลึงกับเครื่องหมายของบุคคลอื่นซึ่งมีลักษณะเฉพาะในเวลาที่มีการจดทะเบียน

the registration of domain names which incorporate marks of others; and

‘(xi) the extent to which the mark incorporated in the person’s domain name registration is distinctive and famous within the meaning of subsection (c)(1) of section 43 of the Trademark Act of 1946 (15 USC § 1125)

โดเมนเนมนั้น หรือลดความสำคัญของเครื่องหมายบุคคลอื่นนั้นซึ่งมีชื่อเสียงในเวลาที่จะจดทะเบียนโดเมนเนมนั้น โดยไม่ต้องพิจารณาถึงสินค้าและบริการของบุคคลนั้นเลย

(ix) ประวัติของบุคคลอันเกี่ยวกับการเสนอที่จะโอน ขาย หรือมอบโดเมนเนมที่ประกอบเป็นเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นให้แก่ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของเครื่องหมาย หรือบุคคลภายนอกใดๆ เพื่อค่าตอบแทน โดยไม่ได้ใช้ หรือมีเจตนาที่จะใช้โดเมนเนมโดยสุจริตเพื่อการเสนอขายสินค้าและบริการ

(x) ประวัติของบุคคลอันเกี่ยวกับการให้ข้อมูล และทำให้ได้ข้อมูลการติดต่อที่เป็นเท็จ เมื่อได้มีการจดทะเบียนโดเมนเนมซึ่งประกอบเป็นเครื่องหมายนั้น หรือประวัติของบุคคลในการใช้นามสมมติในการจดทะเบียนโดเมนเนม ซึ่งประกอบเป็นเครื่องหมายของบุคคลอื่น และ

(ix) ขอบเขตที่ว่าเครื่องหมายที่ประกอบเป็นชื่อของโดเมนเนมจดทะเบียนของบุคคลนั้น มีลักษณะเฉพาะและมีชื่อเสียงภายในความหมายของ อนุมาตรา (c)(1) ของ มาตรา 43 รัฐบัญญัติเครื่องหมายการค้า ปี ค.ศ.1946 (พ.ศ.2489) (15 USC § 1125)” เช่น

(ก) จำเลยตั้งใจที่จะล่อผู้บริโภครจากเว็บของเจ้าของเครื่องหมายการค้ามายังเว็บไซต์ของตน ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อชื่อเสียงของเครื่องหมายการค้า นั้น ไม่ว่าจะเพื่อการค้าหรือการทำให้เสื่อมค่าของเครื่องหมายการค้า โดยอาจทำให้เกิดความสับสนหลงผิดถึงแหล่งที่มา รวมถึงการสนับสนุนความเป็นสมาชิกหรือการอนุมัติของเว็บไซต์

(ข) จำเลยตกลงที่จะโอน ขาย โดยจำหน่ายโดเมนเนมให้เจ้าของเครื่องหมายทางการค้าหรือบุคคล ประสงค์จะแสวงหากำไร โดยปราศจากการใช้ชื่อหรือตั้งชื่อที่จะใช้โดเมนเนมโดยสุจริตกับสินค้าหรือการบริการ โดยมีเหตุอันชี้ชัดว่ามีการกระทำอันไม่สุจริต

(ค) จำเลยจดทะเบียนหรือทำให้ได้มาซึ่งโดเมนเนมหลายชื่อซึ่งมีความเหมือนหรือคล้ายกันจนสับสนกับเครื่องหมายทางการค้าของผู้อื่นที่มีลักษณะเฉพาะในเวลาที่ได้จดทะเบียนโดเมนเนมนั้นหรือเป็นการทำให้เสื่อมเสียเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงของผู้อื่นในเวลาที่จะจดทะเบียนโดเมนเนมนั้น โดยไม่จำเป็นว่าต้องมีการใช้กับสินค้าหรือการบริการหรือไม่

นอกจากนี้คำนิยามของโดเมนเนมก็ปรากฏการ โดยมีการแก้ไขรัฐบัญญัติ

Anticybersquatting Consumer Protection Act เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ.1999 (พ.ศ.2542) ในส่วน

ของคำนิยาม โดยให้แก้ไขข้อความดังต่อไปนี้ใน มาตรา 45 แห่งรัฐบัญญัติเครื่องหมายการค้า ค.ศ. 1946 (พ.ศ.2489) (15 USC § 1125) เพื่ออธิบายถึงคำจำกัดความของคำว่าโดเมนเนม

ข้อแตกต่างระหว่างกระบวนการระงับข้อพิพาทโดเมนเนมของ ICANN กับกฎหมาย Cybersquatting ของสหรัฐอเมริกา¹⁶

จุดมุ่งหมายในการระงับข้อพิพาทของ ICANN กับกฎหมาย Cybersquatting ของสหรัฐอเมริกา แม้จะเป็นไปเพื่อการขจัดปัญหา Cybersquatting แต่ยังมีข้อแตกต่างระหว่างกระบวนการระงับข้อพิพาทของ ICANN และสหรัฐอเมริกาอยู่ 4 ประการดังนี้

1. กฎหมายต่อต้าน Cybersquatting ของสหรัฐอเมริกาคำหนดการฟ้องคดีไว้ 2 รูปแบบ คือ การดำเนินคดีต่อทรัพย์สินและการดำเนินคดีต่อบุคคล โดยการดำเนินคดีต่อทรัพย์สินนั้นโจทก์สามารถที่จะดำเนินคดีกับโดเมนเนมได้โดยตรงหากโจทก์ไม่สามารถสืบทราบได้ว่าจำเลยมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ ณ ที่แห่งใดหรือเป็นในกรณีที่จำเลยไม่อยู่ในขอบเขตแห่งอำนาจของศาล ส่วนการดำเนินคดีต่อบุคคลนั้นจำเลยจะต้องมีภูมิลำเนาเดิมหรือถิ่นที่อยู่ภายในเขตอำนาจของศาลที่จะทำการพิจารณาคดี โดยการเสียหายของการดำเนินคดีต่อบุคคลนั้นไม่จำกัดแต่เพียงเพิกถอนหรือโอนโดเมนเนมเท่านั้น หากแต่ยังรวมถึงการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนอันเป็นตัวเงินด้วย โดยกฎหมายต่อต้าน Cybersquatting ของสหรัฐอเมริกาได้กำหนดค่าเสียหายไว้ตั้งแต่ 1,000 บาทถึง 100,000 บาทหรือผู้เสียหายต่อหนึ่งโดเมนเนม¹⁷

ในส่วนกระบวนการระงับข้อพิพาทโดเมนเนมของ ICANN จะต้องผูกพันตามสัญญาที่ให้ไว้กับ ICANN ในการระงับข้อพิพาท ดังนั้นเจ้าของเครื่องหมายทางการค้าสามารถได้รับการเยียวยาโดยการเพิกถอนหรือโอนโดเมนเนมคืนแก่เจ้าของเครื่องหมายทางการค้าโดยเจ้าของเครื่องหมายทางการค้าไม่อาจเรียกร้องค่าเสียหายอันเป็นตัวเงินได้ จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทราบภูมิลำเนาเดิมหรือถิ่นที่อยู่ของจำเลยผู้ซึ่งจดทะเบียนโดเมนเนมโดยไม่สุจริต

¹⁶ สราวุธ ปิติยาศักดิ์, กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ, (กรุงเทพมหานคร: นิธิธรรม, 2555), น.177.

¹⁷ 15 U.S. Code § 1117 (d) Statutory damages for violation of section 1125(d)(1) In a case involving a violation of section 1125(d)(1) of this title, the plaintiff may elect, at any time before final judgment is rendered by the trial court, to recover, instead of actual damages and profits, an award of statutory damages in the amount of not less than \$1,000 and not more than \$100,000 per domain name, as the court considers just.

2. การดำเนินคดีภายใต้การต่อต้าน Cybersquatting ของสหรัฐอเมริกาจะต้องใช้เวลา มากและมีค่าใช้จ่ายสูง เนื่องจากกระบวนการพิจารณาคดีในศาลมีความซับซ้อนและต้องอาศัยผู้ พิพากษาที่มีความรู้ความสามารถชำนาญในด้านเทคโนโลยีและโดเมนเนมโดยเฉพาะ

ในส่วนของ การระงับข้อพิพาทโดย ICANN สามารถทำได้โดยผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ตโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความเกี่ยวข้องกับโดเมนเนม โดยประจำทำให้ค่าใช้จ่ายและ ระยะเวลาในการระงับข้อพิพาทเป็นไปอย่างประหยัดและรวดเร็ว

3. กระบวนการระงับข้อพิพาทของสหรัฐอเมริกาใช้บังคับทั้งโดเมนเนมในระดับสากล และในระดับประเทศ ในส่วนกระบวนการระงับข้อพิพาทของ ICANN จะระงับข้อพิพาทเฉพาะ โดเมนเนมระดับสากลเท่านั้น

4. คำพิพากษาของศาลสหรัฐอเมริกามีผลผูกพันทางกฎหมายและเป็นที่สุดคู่กรณีมี อำนาจเพียงอุทธรณ์ต่อศาลสูงเท่านั้น ในส่วนคำตัดสินของกำลังกลับข้อพิพาทโดย ICANN ไม่มีผล ผูกพันทางกฎหมายและไม่เป็นที่สุดคู่กรณีสามารถนำคดีขึ้นสู่ศาลเพื่อวินิจฉัยคำตัดสินดังกล่าวได้ อีกครั้ง

3.2.1.2 Neustar

Neustar เป็นบริษัทอเมริกันที่ให้บริการทางเทคโนโลยีสหรัฐอเมริกา และเป็นผู้ ให้บริการฐานข้อมูลทั้ง .biz .us โดยดำเนินการแทนกรมการค้าสหรัฐอเมริกา ส่วน .co และ .nyc เป็นการดำเนินการแทนเมืองนิวยอร์ก¹⁸ ในวันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ.2001 (พ.ศ.2544) Neustar ได้รับ สัญญาให้จัดการ .us และในวันที่ 24 เมษายน ค.ศ.2002 (พ.ศ.2545) ได้รับสัญญาให้จัดการโดเมน เนมชั้นที่สองภายใต้ .us ซึ่งได้รับการต่อสัญญาภายใต้องค์กรโทรคมนาคมแห่งชาติและการบริหาร จัดการข้อมูล National Telecommunications and Information Administration ในปี ค.ศ.2007 (พ.ศ. 2550) และล่าสุดในปี ค.ศ.2014 (พ.ศ.2557)¹⁹ ซึ่งได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติผู้ถือครอง โดเมนเนมใน usTLD ดังต่อไปนี้²⁰

¹⁸ “Our History,” สืบค้นเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2562, จาก <https://www.home.neustar/about-us/our-history>.

¹⁹ “.us,” สืบค้นเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2562, จาก <https://en.wikipedia.org/wiki/.us>.

²⁰ usTLD Nexus Requirements Policy

1. บุคคลธรรมดา (i) ซึ่งเป็นประชาชนชาวอเมริกัน (ii) ผู้ซึ่งอาศัยอยู่ถาวรที่ประเทศสหรัฐอเมริกา หรือที่อยู่ในครอบครอง หรือที่เป็นอาณาเขตของสหรัฐอเมริกา หรือ (iii) ผู้ซึ่งมีที่อยู่อาศัยหลักอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกาหรือที่อยู่ในครอบครอง หรือที่เป็นอาณาเขตของสหรัฐอเมริกา
2. องค์กรธุรกิจ หรือองค์กรสหรัฐอเมริกัันที่ (i) ก่อตั้งภายในหนึ่งในห้าสิบ (50) รัฐของสหรัฐอเมริกา แคว้น โคลัมเบียหรือที่อยู่ในครอบครอง หรือที่เป็นอาณาเขตของสหรัฐอเมริกา หรือ (ii) ดำเนินการจัดการหรือจัดตั้งภายใต้กฎหมายของสหรัฐอเมริกา หรือที่อยู่ในครอบครอง หรือที่เป็นอาณาเขตของสหรัฐอเมริกา (ซึ่งรวมถึงรัฐบาลกลาง รัฐบาลของรัฐ หรือรัฐบาลท้องถิ่นของประเทศสหรัฐอเมริกา หรือหน่วยย่อยทางการเมืองการปกครองใดๆของสิ่งเหล่านั้น และองค์กรที่ไม่ใช่องค์กรทางการค้าที่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา)
3. องค์กรธุรกิจ หรือองค์กรที่มีตัวตนโดยสุจริตในสหรัฐอเมริกาหรือที่อยู่ในครอบครอง หรือที่เป็นอาณาเขตของสหรัฐอเมริกา

ผู้ซึ่งประสงค์จะถือครองโดเมนเนมต้องรับรองว่ามีตัวตนโดยสุจริตในสหรัฐอเมริกา โดยมีจุดเกาะเกี่ยวที่แท้จริงและเป็นสาระสำคัญ หรือมีกิจกรรมที่ถูกต้องตามกฎหมายในสหรัฐอเมริกา หลักเกณฑ์นี้มุ่งหวังที่จะแน่ใจว่าบุคคลธรรมดาหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องโดยชอบด้วย

1. A natural person (i) who is a United States citizen, (ii) who is a permanent resident of the United States of America or any of its possessions or territories, or (iii) whose primary place of domicile is in the United States of America or any of its possessions [Nexus Category 1],

2. A United States entity or organization that is (i) incorporated within one of the fifty (50) U.S. states, the District of Columbia, or any of the United States possessions or territories, or (ii) organized or otherwise constituted under the laws of a state of the United States of America, the District of Columbia or any of its possessions or territories (including a federal, state, or local government of the United States or a political subdivision thereof, and non-commercial organizations based in the United States) [Nexus Category 2], or

3. A foreign entity or organization that has a bona fide presence in the United States of America or any of its possessions or territories [Nexus Category 3].

กฎหมายและเป็นสาระสำคัญกับสหรัฐอเมริกาจะได้รับการอนุญาตให้จดทะเบียนโดเมนเนม usTLD ส่วนข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากผู้ถือครองโดเมนเนม เพื่อที่จะจดทะเบียนชื่อ ผู้ถือครองโดเมน (โดยผ่านทางได้รับสิทธิในการรับจดทะเบียนโดเมนเนม) จะต้องให้ข้อมูลการจดทะเบียนเบื้องต้นไว้แก่ทะเบียน ข้อมูลขั้นต่ำที่ต้องการได้แก่²¹

- ก. โดเมนเนมที่จดทะเบียน
- ข. ที่อยู่ IP และชื่อที่เกี่ยวข้องของเซิร์ฟเวอร์ชั้นปฐมภูมิและทุติยภูมิสำหรับชื่อที่จดทะเบียน
- ค. ชื่อผู้ได้รับสิทธิในการรับจดทะเบียนโดเมนเนม และ URL หรือตัวตนของผู้ดำเนินการที่ได้รับมอบหมายซึ่งชื่อนั้นได้รับการจดทะเบียน ตามแต่ที่เหมาะสม
- ง. วันที่สร้างและข้อกำหนดการจดทะเบียนตัวจริง
- จ. ชื่อและที่อยู่ไปรษณีย์ของผู้ถือครองโดเมนเนม
- ฉ. ชื่อ ที่อยู่ไปรษณีย์ อีเมล หมายเลขโทรศัพท์และ หมายเลขโทรสาร (ถ้ามี) ของบุคคลที่ถือครองชื่อที่จดทะเบียน
- ช. ชื่อ ที่อยู่ไปรษณีย์ อีเมล หมายเลขโทรศัพท์และ หมายเลขโทรสาร (ถ้ามี) ของบุคคลที่ติดต่อทางเทคนิคของชื่อที่จดทะเบียน
- ซ. ชื่อ ที่อยู่ไปรษณีย์ อีเมล หมายเลขโทรศัพท์และ หมายเลขโทรสาร (ถ้ามี) ของบุคคลที่เป็นผู้จัดการเกี่ยวกับชื่อที่จดทะเบียน

นอกเหนือจากข้อมูลข้างต้น ผู้ถือครองโดเมนเนมต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมบางประการเกี่ยวกับความเกาะเกี่ยวแก่ผู้ได้รับสิทธิในการรับจดทะเบียนโดเมนเนม เว้นแต่ได้มีการระบุไว้ว่าการจดทะเบียนจะถูกปฏิเสธหากข้อมูลขาดหายไป การจดทะเบียนที่ไม่ครบหลักเกณฑ์การเกาะเกี่ยวจะทำให้ชื่อถูกระงับชั่วคราว 30 วัน ในระยะเวลานั้นผู้ได้รับสิทธิในการรับจดทะเบียนโดเมนเนมจะได้รับแจ้งและได้รับโอกาสให้แก้ไขข้อมูลกับผู้ถือครองโดเมนเนม หากไม่มีการดำเนินการใดๆ โดยผู้ได้รับสิทธิในการรับจดทะเบียนโดเมนเนมภายในระยะเวลา 30 วัน การจดทะเบียนจะถูกยกเลิกและชื่อจะอยู่ในสถานะที่สามารถจดทะเบียนได้ ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนจะไม่คืน หากผู้

²¹ “Information Collected From Registrants,” สืบค้นเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2562, จาก

ถือครองทะเบียนสามารถแสดงการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และข้อมูลถูกต้อง การระงับจะสิ้นสุดและ
ซึ่งจะได้รับการจดทะเบียน

3.2.1.3 Federal Trademark Dilution Act (FTDA)

รัฐบัญญัติ Federal Trademark Dilution Act เป็นกฎหมายรัฐบาลกลางของสหรัฐอเมริกา
ถูกตราเป็นกฎหมายขึ้นเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม ค.ศ.2006 (พ.ศ.2549)²² ซึ่งได้กำหนดไว้เพื่อวัตถุประสงค์
ในการเป็นกฎหมายแม่แบบ (Uniform Law) และเพื่อการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าทั่วประเทศ
ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงจากการที่บุคคลภายนอกนำไปใช้ในลักษณะเป็นการลดทอนความ
เฉพาะเจาะจงของเครื่องหมายหรือลดทอนความสามารถของเครื่องหมายนั้นในการจำแนกแยกแยะ
ประเภทสินค้าและบริการที่จำหน่ายภายใต้เครื่องหมายหรือทำให้เป็นการเสื่อมเสียแก่เครื่องหมาย
ทั้งนี้การคุ้มครองเช่นนี้จะเป็นคนละกรณีกันกับการใช้เครื่องหมายการค้าเพื่อสร้างความสับสนถึง
แหล่งที่มาของสินค้าและบริการที่จำหน่ายภายใต้เครื่องหมายนั้นอันถือเป็นการละเมิดเครื่องหมาย
การค้าตามกฎหมายมีมาแต่เดิมเช่น หากมีบริษัทอื่นขายสินค้าประเภทกล้องถ่ายรูปภายใต้
เครื่องหมายการค้า KODAK เช่นนี้จะเป็นที่สับสนแก่ผู้บริโภคเกี่ยวกับแหล่งที่มาของสินค้าว่ามา
จาก KODAK หรือไม่ ซึ่งเป็นความคุ้มครองดั้งเดิมตามรัฐบัญญัติเครื่องหมายการค้าอย่างไรก็ตาม
หากมีผู้ขายสินค้าประเภทเครื่องดนตรีเปียโนภายใต้เครื่องหมายการค้า KODAK แม้ผู้บริโภคจะ
สามารถแยกแยะได้ว่าบริษัทดังกล่าวไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับ KODAK แต่การนำไปใช้ก็อาจ
สร้างความเสียหายแก่ KODAK เนื่องจาก KODAK ได้สร้างความแข็งแกร่งในชื่อเสียงของบริษัทใน
ด้านกล้องและการถ่ายภาพไว้มากกล่าวคือ เมื่อผู้บริโภคเห็นเครื่องหมาย KODAK ก็จะนึกถึงการ
ถ่ายภาพ แต่เมื่อบริษัทเครื่องดนตรีเปียโนได้นำไปใช้ในการขายผลิตภัณฑ์เปียโนจึงอาจทำให้มี
ผู้บริโภคบางคนนึกถึงเปียโนแทนที่จะเป็นการถ่ายภาพในกรณีการละเมิดเช่นนี้จึงจะตกอยู่ภายใต้
ความคุ้มครองของ FTDA

²² “Federal Trademark Dilution Act,” สืบค้นเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2561, จาก

3.2.2 ราชอาณาจักรเดนมาร์ก

ราชอาณาจักรเดนมาร์กมีโดเมนเนม “.dk” ซึ่งเป็นโดเมนระดับบนสุด (Top-level domain) ขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อ 14 กรกฎาคม ค.ศ.1987 (พ.ศ.2530) ที่ศูนย์ ARPA Network Information Center (ARPANIC) กฎหมายในเรื่องโดเมนเนม “.dk” ของราชอาณาจักรเดนมาร์กได้ผ่านรัฐสภาของประเทศเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน ค.ศ.2005 (พ.ศ.2548) โดยออกมาเป็นพระราชบัญญัติโดเมนเนม (Act on Internet Domains Specifically Allocated to Denmark Danish Act on Internet Domains) โดยพระราชบัญญัตินี้มีความมุ่งหมายที่จะวางและกำหนดกรอบการดำเนินการและการจัดการพื้นฐานเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับโดเมนสำหรับผู้ให้บริการ²³ ซึ่งแต่เดิมนั้นผู้ให้บริการสามารถออกออกกฎระเบียบใดๆได้อย่างอิสระด้วยตนเอง ทั้งนี้พระราชบัญญัติโดเมนเนมฉบับนี้ได้กำหนดหลักการว่าการบริหารจัดการโดเมนเนม “.dk” จะต้องเป็นการไม่แสวงหากำไร และจะต้องดำเนินการอยู่บนพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน ทั้งการดำเนินการจะต้องโปร่งใส ปลอดภัย และเป็นธรรม นอกจากนี้ยังมีการกำหนดในเรื่องของคณะกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาข้อร้องเรียนและข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้ในเรื่องโดเมนเนม ดังนั้นจึงถือได้ว่าโดเมนเนมและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับโดเมนเนมของราชอาณาจักรเดนมาร์กได้มีหลักเกณฑ์และการควบคุมดูแลโดยกฎหมายและองค์กรของรัฐเป็นครั้งแรกด้วยพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งโดเมนเนมในราชอาณาจักรเดนมาร์กมีการดำเนินการรับจดทะเบียนโดเมนเนมภายใต้การควบคุมของ DK hostmaster อันเป็นหน่วยงานที่เข้ามาจัดการดูแลควบคุมโดเมนเนมของราชอาณาจักรเดนมาร์กโดยตรง ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ.1999 (พ.ศ.2542)

²³ Act on Internet Domains Specifically Allocated to Denmark 1 The purpose of this Act is

- 1) to promote dynamic and high-quality development in the Danish Internet community by providing availability, transparency, efficiency and security in relation to Internet domains specifically allocated to Denmark,
- 2) to ensure the basis for self-regulation in the Danish Internet community, and
- 3) to lay down the framework for registration and use of Internet domain names.

นอกจากนี้พระราชบัญญัติโดเมนเนมของราชอาณาจักรเดนมาร์ก ได้กำหนดให้โดเมนเนมที่ได้รับการอนุญาตให้ใช้ เป็นของราชอาณาจักรเดนมาร์ก²⁴ กล่าวคือ ถึงแม้ว่าราชอาณาจักรเดนมาร์กจะให้ DIFO เข้ามาดูแลจัดการผ่าน DK hostmaster แต่โดเมนเนมนั้นยังเป็นของราชอาณาจักรเดนมาร์ก และตามมาตรา 4 ได้ให้อำนาจการบริหารจัดการโดเมนเนมแก่รัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม²⁵ ซึ่งมีอำนาจออกคำสั่งให้องค์กรเทคโนโลยี

²⁴ Act on Internet Domains Specifically Allocated to Denmark 2 Internet domains specifically allocated to Denmark shall belong to the Danish State.

²⁵ Act on Internet Domains Specifically Allocated to Denmark 4

(1) The Minister for Science, Technology and Innovation may decide that the National IT and Telecom Agency should issue a public invitation to tender for the administration of one or more Internet domains governed by the rules of this Act.

(2) The Minister for Science, Technology and Innovation shall lay down specific rules for the public invitation to tender. Such rules may include the following:

- 1) what Internet domains should be included in the tender,
- 2) duration of the appointment and renewal of the licence,
- 3) award procedure, including any initial round seeking expressions of interest, tender documents, implementation of the tender process, and rules specifying the conditions for tendering,
- 4) minimum requirements,
- 5) the criteria to be considered important in evaluating tenders submitted, including a comparison between the tenders,
- 6) tenderer behaviour that may restrict or is intended to restrict competition in connection with the tender process,
- 7) compensation and sanctions for violating rules prescribed for the tender process, by way of exclusion from the tender process, revocation of licences already issued, and penalties,
- 8) regulation of the situation that a public invitation to tender fails to attract tenders that satisfy the rules stipulated for participating in the tender process or the minimum requirements specified for tenders, including rules to the effect that the National IT and Telecom Agency will take over responsibility for the administration until a registry can be appointed, or that the Internet domain will not be used,

สารสนเทศและโทรคมนาคมแห่งชาติออกหนังสือเชิญชวนต่อสาธารณะให้เข้าร่วมการประมูล เพื่อจัดหาผู้จัดการดูแลโดเมนเนมและสามารถออกหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประมูล นอกจากนี้ได้ให้องค์การเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคมแห่งชาติแต่งตั้งผู้ซึ่งยื่นเข้ามาร่วมประมูลและได้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้สำหรับการประมูลให้เป็นผู้จัดการโดเมนเนม หรือ Registry ตามที่ได้ระบุไว้ในการประมูล อีกทั้งตาม มาตรา 10²⁶ ได้บัญญัติให้ผู้จัดการโดเมนเนม หรือ Registry ตามที่ได้ระบุไว้ มอบหมายให้แก่ Registrar ดำเนินการรับจดทะเบียนโดเมนเนมทั้งหมดหรือบางส่วนรวมถึงการจัดการคำร้องและการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเกี่ยวกับการจดทะเบียนโดเมนเนม

นอกจากนี้พระราชบัญญัติโดเมนเนมของราชอาณาจักรเดนมาร์กได้กำหนดให้ Registry มีคณะกรรมการที่มาจากผู้ซึ่งมีส่วนร่วมในวงการอินเทอร์เน็ตไว้กล่าวคือ ทั้งผู้ใช้งานทางด้านเอกชน ผู้ใช้งานทางด้านวิชาชีพและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และกำหนดเงื่อนไขบางประการ อันเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้ซึ่งจะเข้ามาเป็น Registry กล่าวคือ ต้องเป็นผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญและมีแหล่งการเงินเพียงพอที่จะสามารถจัดการโดเมนเนมได้และจะต้องไม่ดำเนินการ

9) that participants in the public invitation to tender should pay the costs involved in the National IT and Telecom Agency's preparation and implementation of the tender process,

10) principles for allocating the costs involved in the Complaints Board's activities between several registries, cf. section 13(2), and

11) deposit.

(3) On the basis of the public invitation to tender, the National IT and Telecom Agency shall appoint a registry who has submitted a tender satisfying the rules stipulated for participating in the tender process, to administer the Internet domain(s) included in the tender.

(4) If the Minister for Science, Technology and Innovation determines, under subsection (2), no. 8, or section 20(2), no. 2, that the National IT and Telecom Agency should take over responsibility for the administration, the Minister may lay down rules to the effect that sections 6, 18 and 19 shall not apply, in whole or in part, to the National IT and Telecom Agency's administration.

²⁶ Act on Internet Domains Specifically Allocated to Denmark 10

(1) The registry may assign the registration process, wholly or in part, including the handling of applications and modifications on behalf of applicants and registrants, to registrars.....

หรือกระทํากิจกรรมอื่นนอกเหนือไปจากการบริหารจัดการโดเมนเนม นอกจากนี้ยังให้อํานาจ Registry สามารถร่างข้อบ่งค้บสำหรับการรับจดทะเบียนโดเมนเนมของตนได้ และให้ Registry มีหน้าที่จัดทำรายงานประจำปีและให้มีผู้ตรวจสอบตามมาตรฐานขั้นต่ำในรายงานประจำปี ตามหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติการเงินตราของราชอาณาจักรเดนมาร์ก นอกจากนี้ข้อบ่งค้บใดๆที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมแก้ไขจะต้องได้รับการอนุมัติโดยรัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมตาม มาตรา 6²⁷

²⁷ Act on Internet Domains Specifically Allocated to Denmark 6.

- (1) The registry shall have a broad representation of participants from the Danish Internet community, including private users, professional users and the Internet industry (providers).
- (2) The registry shall have sufficient professional and financial resources to be able to administer Internet domains in accordance with this Act.
- (3) The registry shall not carry on activities other than administration under this Act. The registry's activities shall not be carried on for profit.
- (4) In its administration, the registry shall: 1) promote development of the Internet community, cf. section 1, no. 1, and 2) show cost consciousness in its decisions.
- (5) The registry shall draw up statutes for itself and its activities.
- (6) The registry shall annually prepare a review on its activities.
- (7) The registry shall ensure that business conditions etc. which are of importance to registration and use of Internet domain names are publicly available on the registry's website.
- (8) The registry shall hold public consultations about significant changes in business conditions etc. that are of importance to registration and use of Internet domain names.
- (9) The registry shall prepare an annual report and let this be audited. As a minimum, the annual report shall be prepared and audited in accordance with the rules of the Danish Financial Statements Act for enterprises falling within the scope of accounting class B.
- (10) The registry shall submit the audited and approved annual report to the National IT and Telecom Agency. The annual report must be received by the Agency within five months after the end of the accounting year.
- (11) The registry's statutes and any amendments therein, cf. subsection 5, shall be approved by the Minister for Science, Technology and Innovation.

ต่อมาได้มีการออกข้อกำหนดและเงื่อนไขในสิทธิที่จะใช้โดเมนเนม (Terms and conditions for the right of use to a .dk domain name) มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม ค.ศ.2017 (พ.ศ.2560) ซึ่งเป็นข้อกำหนดฉบับที่ 9 โดยออกมาเพื่อบังคับใช้ให้เป็นไปตาม มาตรา 14(1)²⁸ ของพระราชบัญญัติโดเมนเนม (Act on Internet Domains Speciflicated to Denmark)²⁹ และมีหน้าที่จะต้องดูแลให้มีการปฏิบัติที่เกี่ยวกับโดเมนเนมที่ดีตามข้อกำหนดตาม มาตรา 14(3)³⁰ โดยได้มีการกำหนด 14 ประการสำคัญได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับสิทธิในการใช้โดเมนเนม .dk (About the right of use to a .dk Domain Name) คำขอในการได้สิทธิในการใช้โดเมนเนม (Application for the right of use to a Domain Name) ข้อมูลการติดต่อที่ถูกต้อง (Accurate contact information) การจ่ายเงินเกี่ยวกับโดเมนเนม (Payment for a Domain Name) ข้อกำหนดในการเชื่อมต่อกับ Name Servers (Requirement of Connection to Name Servers) การโอนและอาจโดเมนเนมโดยผู้ขอ (Transfer and Deletion of a Domain Name by the Registrant) การปล่อยข้อมูล (Release of Data) การใช้ตัวแทน (Use of a proxy) การใช้โดเมนเนมโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (Unlawful use of a Domain Name) การบังคับคำตัดสิน (Enforcement of Decisions) การร้องเรียนและข้อกำหนดในเรื่องการบริหารจัดการคดี (Complaint and Case Administration Requirements) การเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดและเงื่อนไข (Changes to Terms and Conditions) การจำกัดความรับผิด (Limitation of Liability) และกฎหมายและสถานที่ ที่ใช้บังคับ (Governing Law and Venue)

²⁸ Act on Internet Domains Specifically Allocated to Denmark 14(1) The registry or registries appointed pursuant to section 4(3) shall specify rules for the Complaints Board's activities and case handling, including rules about the following:

- 1) charging of fees for cases dealt with by the Complaints Board,
- 2) deadlines for lodging complaints about decisions made by the registry,
- 3) that the Complaints Board should draw up rules of procedure, and
- 4) that fees for cases where the Board agrees with the complainant, in whole or in part, shall be paid back.

²⁹ “Terms and condition for the right of use to a .dk domain name,” สืบค้นเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2561, จาก <https://www.dk-hostmaster.dk/en/terms>.

³⁰ Act on Internet Domains Specifically Allocated to Denmark 14 (3) Rules laid down under subsection (1) shall be approved by the Minister for Science, Technology and Innovation.

3.2.2.1 การกำกับดูแลโดเมนเนมในราชอาณาจักรเดนมาร์ก

โดเมนเนมในราชอาณาจักรเดนมาร์กมีการให้อำนาจหน่วยงาน DK hostmaster ในการรับจดทะเบียน ระวังการใช้งาน หรือลบโดเมนเนม³¹ ตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดหากผู้จดทะเบียนโดเมนเนมหากไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนให้ครบถ้วนและผู้จดทะเบียนโดเมนเนมไม่มีสิทธิที่จะได้รับการชดเชย ซึ่งการระงับโดเมนเนมนั้นจะไม่ได้รับการเชื่อมต่อบนระบบ Server และไม่สามารถใช้งานได้ซึ่งหมายความว่า Website ที่เกี่ยวกับโดเมนเนมนั้นจะใช้งานไม่ได้

การจดทะเบียนโดเมนเนมผู้ขอจะต้องยื่นคำขอให้แก่ DK hostmaster โดยมีรายละเอียด³² เกี่ยวกับโดเมนเนมที่จะขอรับจดทะเบียนโดเมนเนม ข้อมูลติดต่อของผู้ขอจดทะเบียนโดเมนเนม กล่าวคือ ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ และอีเมล ระยะเวลาการจดทะเบียนโดเมนเนม กล่าวคือ ระยะเวลาที่จะขอขึ้นทะเบียนโดเมนเนม (ระยะเวลาที่ผู้ขอจดทะเบียนโดเมนเนมเลือกจะแสดงให้เห็นบนเว็บไซต์ของ DK hostmaster) ชื่อของเซิร์ฟเวอร์อย่างน้อยสองชื่อที่ได้จดทะเบียนไว้กับ DK Hostmaster และตัวเลข CVR ถ้าผู้ขอเป็นนิติบุคคลของราชอาณาจักรเดนมาร์ก นอกจากนี้ยังได้

³¹ Terms and condition for the right of use to a .dk domain name, DK Hostmaster, 1.6 DK Hostmaster may suspend and delete a Domain Name as described in details in these Terms and Conditions, including if a Registrant does not meet his/her obligations. In such cases a registrant is not entitled to reimbursement of any payment for a domain name.

Suspension of a Domain Name means that the Domain Name is disconnected from name servers and thereby is not active. That means that any website and email addresses associated with the Domain Name are inactive.

Deletion of a Domain Name means that the right of use to the Domain Name lapses, and that the agreement with DK Hostmaster is cancelled.

³² Terms and condition for the right of use to a .dk domain name, DK Hostmaster, 2.2 The Applicant must enable the Registrar to submit an application to DK Hostmaster with the following information: The Domain Name applied for, The Applicant's contact information, i.e. name, address, telephone number and email address, The registration period, i.e. the requested period of time of the Domain Name registration (the registration periods that an Applicant can choose are stated on the website of DK Hostmaster), The names of at least two authoritative name servers that are registered with DK Hostmaster and CVR number if the applicant is a Danish legal person.

กำหนดระยะเวลาที่ให้การคุ้มครองโดเมนเนม³³ ดังกล่าวในข้อ 2.3 โดยกำหนดไว้ว่ากฎหมายจะให้การคุ้มครองชื่อที่จดทะเบียนโดเมนเนมดังกล่าวนับตั้งแต่เมื่อ DK hostmaster จดทะเบียนโดเมนเนมใน Database หลังจากที่รับรองแล้วว่าโดเมนเนมนั้นยังไม่ได้รับการจดทะเบียนและมีเอกสารครบถ้วนตามที่ DK hostmaster กำหนดไว้ นอกจากนี้ชื่อ Server ที่ระบุไว้เป็น Server ที่จดทะเบียนไว้กับ DK hostmaster อีกทั้งยังมีการกำหนดเรื่องการจ่ายเงินเกี่ยวกับโดเมนเนมคือ ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับโดเมนเนมไว้ในหมวดที่ 4 ดังนี้³⁴

³³ Terms and condition for the right of use to a .dk domain name, DK Hostmaster, 2.3 The registration period starts when DK Hostmaster registers the Domain Name in the whois database after having ascertained: That the Domain Name is not already registered, That the application contains the information stated in sub-clause 2.2, and That the name servers stated are registered with DK Hostmaster.

³⁴ Terms and condition for the right of use to a .dk domain name, DK Hostmaster,

4.1 A Registrant pays a fee for the first registration period of a Domain Name (hereinafter "Domain Fee") to the Registrar who is thereafter responsible for payment to DK Hostmaster. For subsequent registration periods, the Registrant can pay the Domain Fee direct to DK Hostmaster. All fees are stated on the website of DK Hostmaster. All payments to DK Hostmaster must be made in the manner specified by DK Hostmaster.

4.2 A Registrant can agree with another legal or natural person (e.g. the Registrar) that the person in question should be appointed billing contact for the Registrant's Domain Name. That means that DK Hostmaster issues invoices concerning the Registrant's Domain Name to the billing contact appointed and that DK Hostmaster sends notifications concerning payments to the billing contact.

In relation to DK Hostmaster, the Registrant is responsible for ensuring that the contact information of the billing contact is accurate and that payment is made.

4.3 The registration period is renewed by payment of a Domain Fee for a new period. When this payment is made, the Agreement with DK Hostmaster on the right of use to the Domain Name is renewed at the same time. DK Hostmaster must be notified of a change of the duration of the registration period going forward not later than one month prior to the expiry of the current registration period.

4.4 If a registration period is not renewed by payment of a new Domain Fee, DK Hostmaster will suspend the Domain Name.

“4.1 ผู้จดทะเบียนจ่ายค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนโดเมนเนมสำหรับระยะเวลาการจดทะเบียนครั้งแรกต่อผู้รับจดทะเบียนผู้ซึ่งมีหน้าที่จะต้องนำเงินส่ง DK hostmaster ต่อไป ส่วนในระยะเวลาการจดทะเบียน ผู้จดทะเบียนสามารถจ่ายค่าธรรมเนียมให้แก่ DK hostmaster โดยตรง

ค่าธรรมเนียมทั้งหมดแสดงอยู่บนเว็บไซต์ DK hostmaster³⁵ การจ่ายเงินทั้งหมดแก่ DK hostmaster จะต้องทำโดยวิธีการที่ DK hostmaster กำหนด

4.2 ผู้จดทะเบียนสามารถตกลงกับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลเช่น ผู้รับจดทะเบียนว่าบุคคลนั้นจะได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ติดต่อในการออกบิลของโดเมนเนมของผู้จดทะเบียนนั้น หมายความว่า DK hostmaster จะออกไปชำระเงินเกี่ยวกับโดเมนเนมของผู้จดทะเบียนนั้นให้แก่ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ติดต่อในการออกบิล และ DK hostmaster จะส่งการบอกกล่าวเกี่ยวกับการจ่ายเงินให้แก่ผู้ติดต่อในการออกบิลในเรื่องเกี่ยวกับ DK hostmaster นั้น ผู้จดทะเบียนมีความรับผิดชอบในการทำให้มั่นใจว่าข้อมูลการติดต่อในการออกบิลนั้นถูกต้องและการจ่ายเงินใดๆ ได้กระทำลง

4.3 ระยะเวลาการจดทะเบียนที่ได้รับการต่อ โดยการชำระเงินค่าธรรมเนียมโดเมนเนมเพื่อระยะเวลาใหม่ เมื่อได้มีการชำระเงิน ข้อตกลงกับ DK hostmaster ในเรื่องสิทธิในการใช้โดเมนเนมจะได้รับการต่อในเวลาเดียวกัน

4.5 Against payment of a fee, the Registrant is entitled to have a Domain Name restored when the Domain Name has been suspended owing to non-payment of a Domain Fee.

If the Registrant has not paid a new Domain Fee and a fee for restoring the Domain Name at the latest three months after the date of suspension (see sub-clause 4.4), DK Hostmaster will delete the Domain Name.

4.6 Fees may be changed unilaterally by DK Hostmaster if it is necessary in order to cover costs for supplying and operating services connected to the administration of Domain Names. A change in fees may be caused by matters related to maintaining and updating user interfaces, IT systems and administrative operations; product development; changes in legislation; inflation and regulations of price index, and measures to meet legal actions. A further elaboration of this is available on the website of DK Hostmaster.

³⁵ “Domain name,” สืบค้นเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2561, จาก <https://www.dk-hostmaster.dk/en/domain-name>.

4.4 DK hostmaster จะต้องได้รับการแจ้งเรื่องการเปลี่ยนแปลงระยะเวลาการจดทะเบียนต่อไป ไม่ช้ากว่า 1 เดือนก่อนที่จะสิ้นระยะเวลาการจดทะเบียนปัจจุบัน

4.5 การจ่ายค่าธรรมเนียมนั้น ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิที่จะได้รับการรื้อฟื้นโดเมนเนมเมื่อโดเมนเนมนั้นถูกระงับ เนื่องจากไม่ได้มีการชำระเงินค่าธรรมเนียมโดเมนเนม

ถ้าผู้ขอจดทะเบียนไม่ได้ชำระค่าธรรมเนียมโดเมนเนม และค่าธรรมเนียมสำหรับการรื้อฟื้นโดเมนเนมอย่างน้อย 3 เดือนหลังจากวันที่ได้มีการระงับ (ดูข้อ 4.4) DK hostmaster จะทำการลบโดเมนเนม

4.6 ค่าธรรมเนียมอาจเปลี่ยนแปลงโดย DK hostmaster ฝ่ายเดียว หากเห็นว่าจำเป็นในการที่จะครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการจัดหาและดำเนินการบริการเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดเมนเนม การเปลี่ยนแปลงในค่าธรรมเนียมอาจเกิดจากเหตุที่เกี่ยวกับการบำรุงและการต่อประสานกับผู้ใช้ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการดำเนินการด้านการจัดการต่างๆ เช่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การเปลี่ยนแปลงด้านกฎหมาย เงินเพื่อและกฎระเบียบเรื่องดัชนีราคา และการวิธีการเพื่อเป็นไปตามการปฏิบัติตามกฎหมาย ในเรื่องรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้จะอยู่บนเว็บไซต์ DK hostmaster”

สำหรับ DK hostmaster ข้อ 4.2 เป็นการกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองเจ้าของโดเมนเนมที่จะได้รับการยืนยันทางเอกสารหรือหลักฐาน เพื่อยืนยันการเป็นเจ้าของโดเมนเนมจากหน่วยงานโดยตรงกล่าวคือ บุคคลผู้ซึ่งเป็นเจ้าของโดเมนเนมจะสามารถเลือกหรือแต่งตั้งเป็นผู้ใดเป็นติดต่อในการกำหนดชื่อลงไปใบเรียกเก็บเงินโดเมนเนม ซึ่งเป็นใบชำระเงินเกี่ยวกับโดเมนเนมของผู้ขอจดทะเบียนเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าข้อมูลการติดต่อในการออกใบเรียกเก็บเงินนั้นถูกต้องและมีการจ่ายเงินตามจริง

3.2.2.2 สถาบัน Denmark Hostmaster

DK hostmaster เกิดจาก DIFO (Danish Internet Forum) ซึ่งเป็นสมาคมไม่แสวงหากำไร (association) เป็นผู้ดูแลจัดการโดเมนเนม .dk กำหนดพวคนโยบาย แผนการ ขอบข่ายการบริหารจัดการ .dk ได้ตั้ง DK hostmaster มีทุนจดทะเบียน DKK 500,000³⁶ ซึ่งเป็นบริษัทจำกัดขึ้นมาเพื่อ

³⁶ “Articles of Association,” สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2561, จาก <https://www.dk-hostmaster.dk/en/articles-association>.

การดำเนินงาน โดยที่ DIFO เป็นผู้ถือหุ้นใน DK hostmaster ทั้งหมดและประกอบไปด้วยสมาชิก และคณะกรรมการผู้บริหารเป็นชุดเดียวกัน ซึ่งสมาชิกและคณะกรรมการของทั้ง DIFO และ DK Hostmaster ประกอบไปด้วยผู้ถือหุ้นที่มาจากอุตสาหกรรมทางด้านอินเทอร์เน็ตกล่าวคือ ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต (Private Users) จำนวน 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านอินเทอร์เน็ต (Professional Users) จำนวน 3 ท่าน และผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Provider) อีกจำนวน 3 ท่าน³⁷ แต่มีการบริหารจัดการงบประมาณแยกกันต่างหาก

ในช่วงทศวรรษแรก DIFO ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นทั้งหมดใน DK hostmaster มีหน้าที่จัดการดูแลเกี่ยวกับโดเมนเนมให้แก่อรัฐ โดยสิทธินี้เกิดจากข้อตกลงซึ่งได้ทำขึ้นกับกระทรวงการค้นคว้าวิจัย (Ministry of Research) แต่ต่อมาปี ค.ศ.2005 (พ.ศ.2548) ได้มีการออกพระราชบัญญัติโดเมนเนมของราชอาณาจักรเดนมาร์ก ซึ่งมีบทบัญญัติกำหนดความสัมพันธ์ และแนวทางการทำงานของผู้จัดการดูแลโดเมนเนม ทำให้ DK hostmaster มีระบบการทำงานภายใต้พระราชบัญญัติข้างต้นกล่าวคือ เดิมเป็นองค์กรที่ดำเนินกิจการได้อย่างอิสระ แต่ปัจจุบันต้องดำเนินการภายใต้การกำกับของพระราชบัญญัติโดเมนเนม ซึ่งโดยที่พระราชบัญญัติโดเมนเนม กำหนดให้มีการประมูล (Tender) เพื่อค้นหาหน่วยงานที่จะเข้ามาเป็นผู้จัดการดูแลโดเมนเนม และในปี ค.ศ.2008 (พ.ศ.2551) ได้มีการจัดให้มีการประมูลขึ้น ซึ่งในขณะนั้นมี DIFO กับผู้ประมูลรายอื่น ได้ยื่นประมูลเข้ามา แต่ DIFO เป็นผู้ชนะการประมูล เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากผู้ซึ่งเกี่ยวข้องจำนวนมาก

ต่อมาในปี ค.ศ.2014 (พ.ศ.2557) รัฐบาลของราชอาณาจักรเดนมาร์กได้จัดให้มีการทำประชาพิจารณ์ถึงความจำเป็นในการประมูลใหม่อีกครั้ง เพื่อคำนึงถึงเสียงของประชาชนส่วนรวม ซึ่งการทำประชาพิจารณ์ได้ผลออกมาให้สนับสนุน DIFO เป็นผู้จัดการดูแลต่อไป ดังนั้น DIFO จึงได้รับการอนุญาตให้ขยายเวลาจัดการดูแล .dk ในนาม DK hostmaster ได้ถึงปี ค.ศ.2021 (พ.ศ.2564)

สถาบันหรือองค์กรตามกฎหมายในช่วงแรกที่สามารถจดทะเบียนได้ต้องเป็นบริษัทเท่านั้นที่สามารถจดทะเบียนโดเมนเนมภายใต้ .dk ได้ ต่อมาในเดือนมกราคม ค.ศ.1997 (พ.ศ.2540) โดเมนเนม .dk ได้เปิดเสรีให้ทั้งสมาคมองค์กรและบุคคลเอกชนทั่วไปที่สามารถจดทะเบียนได้ ส่งผลให้มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญจากเดิมที่มีโดเมนเนมจดทะเบียน

³⁷ “Board of directors,” สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2561, จาก [https://www.dk-](https://www.dk-hostmaster.dk/en/board-directors)

เพียง 7,736 ราย ในเดือนมกราคม ค.ศ.1997 (พ.ศ.2540) เพิ่มขึ้นเป็นกว่า 140,000 รายในช่วงปลายปี ค.ศ.1999 (พ.ศ.2542) ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำให้เกิดความชัดเจนในส่วนขององค์กรที่ทำหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดเมนเนมโดยตรง ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ.1999 (พ.ศ. 2542) องค์กรอินเทอร์เน็ตราชอาณาจักรเดนมาร์ก (Danish Internet Forum: DIFO) ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการ Top level domain name โดยมีวัตถุประสงค์ในการกำหนดกลยุทธเงื่อนไขหลักเกณฑ์ต่างๆทั้งหมดเพื่อโดเมนเนมจดทะเบียนภายใต้ .dk³⁸ และในปีเดียวกันนั้นเอง DIFO จึงได้จัดตั้ง DK hostmaster เพื่อปฏิบัติการดูแลและบริหารจัดการ .dk ccTLD ของราชอาณาจักรเดนมาร์ก³⁹ ภารกิจหลักของ DK hostmaster คือ

1. ภารกิจในการบำรุงรักษาไว้ซึ่ง DNS ในช่องทางอินเทอร์เน็ตของราชอาณาจักรเดนมาร์ก

2. ภารกิจในการบริหารจัดการฐานข้อมูล WHOIS ซึ่งมีข้อมูลของบุคคลที่ได้จดทะเบียนโดเมนเนม .dk ไว้และ

3. ภารกิจในการพัฒนาความปลอดภัยบนอินเทอร์เน็ต

ในขณะที่ DK hostmaster นั้นเป็นบริษัทจำกัดความรับผิดชอบไม่แสวงผลกำไรมีทุนจดทะเบียน DKK 500,000⁴⁰ โดยหุ้นทั้งหมดร้อยละ 100 ถือโดย DIFO และประกอบไปด้วยสมาชิกและคณะกรรมการชุดเดียวกัน ทั้งนี้ถึงแม้จะใช้ผู้บริหารชุดเดียวกันแต่การจัดทำบัญชีของทั้งสององค์กรได้แยกต่างหากจากกันอย่างชัดเจน⁴¹ ซึ่งสมาชิกและคณะกรรมการของทั้ง DIFO และ DK Hostmaster ประกอบไปด้วยผู้ถือหุ้นที่มาจากอุตสาหกรรมทางด้านอินเทอร์เน็ต ผู้เชี่ยวชาญด้านอินเทอร์เน็ต (Professional Users) และผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Provider)⁴²

³⁸ “.dk’s history,” สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2561, จาก <https://www.dk-hostmaster.dk/en/dks-history>.

³⁹ “dk hosmaster,” สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2561, จาก https://icannwiki.org/DK_Hostmaster.

⁴⁰ *Supra note 160*, “Articles of Association”.

⁴¹ “Organisation,” สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2561, จาก <https://www.dk-hostmaster.dk/en/organisation>.

⁴² *Supra note 166*, “Board of directors”.

3.2.2.3 ค่าธรรมเนียมการบริหารจัดการ⁴³

ค่าธรรมเนียมในการทำให้โดเมนเนมกลับคืนหมายถึง โดเมนเนมที่ถูกพักการใช้งานในการส่งใบเรียกเก็บเงินทางจดหมาย หรือที่เกี่ยวกับการคืนเงินค่าธรรมเนียมโดเมนเนมที่จ่ายไปแล้ว ซึ่งหากโดเมนเนมถูกพักการใช้งาน เนื่องจากไม่ได้ชำระเงิน สามารถทำให้โดเมนเนมกลับคืนได้ โดยการชำระเงินค่าธรรมเนียม DKK 125 เมื่อโดเมนเนมถูกพักการใช้งาน อีเมลและเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับโดเมนเนมนั้นจะใช้งานไม่ได้ ส่วนค่าธรรมเนียมการคืนเงิน อันเป็นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการคืนเงินค่าธรรมเนียมโดเมนเนมที่ได้จ่ายล่วงหน้าแล้วคือ DKK 50 ให้ทำการติดต่อ DK hostmaster ส่งอีเมลไปที่ info@dk-hostmaster.dk เพื่อขอคืนเงินค่าธรรมเนียมที่ได้ชำระไว้แล้ว ทาง DK hostmaster ส่งใบแจ้งหนี้ไปให้โดยอิเล็กทรอนิกส์ทางอีเมลหากมีความประสงค์จะให้ส่งใบแจ้งหนี้ไปทางจดหมาย จะต้องชำระค่าธรรมเนียม DKK 37.50 ต่อใบแจ้งหนี้ และสามารถเปลี่ยนมาเป็นใบแจ้งหนี้แบบกระดาษได้โดยเข้าสู่ระบบใน self-service portal และเปลี่ยนการตั้งค่าเรื่องการจ่ายเงิน

ค่าธรรมเนียมจะคิดในราคา DKK 50 ต่อหนึ่งปีในการมีสิทธิใช้โดเมนเนม .dk โดยสามารถเลือกระยะเวลาชำระค่าธรรมเนียม 1 ปี 2 ปี 3 ปี หรือ 5 ปี ดังนี้

1 ปี: 50 DKK

2 ปี: 100 DKK

3 ปี: 150 DKK

5 ปี: 200 DKK

ในคดี Beologic⁴⁴ ปี ค.ศ.1997 (พ.ศ.2540) ศาล The Municipal Court of Copenhagen ได้วินิจฉัยว่าจำเลยซึ่งเป็นนักศึกษากฎหมายชาวเดนมาร์กได้จดทะเบียนโดเมนเนมประเภท .com, .net, .org ที่มีชื่อตรงกับเครื่องหมายทางการค้าที่มีชื่อเสียงไว้เป็นจำนวนมากและได้พยายามที่จะแสวงหา

⁴³ “Administration fees,” สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2561, จาก <https://www.dk-hostmaster.dk/en/administration-fees>.

⁴⁴ Karla Lemanski-Valente, Timothy Majka, “Domain Names and Trademarks: Recent Developments in the European Union,” : Domain Dispute Laws and Cases in the European Union, In re Beologic, Municipal Court of Copenhagen, สืบค้นเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2561, จาก <https://www.jurisnotes.com/IP/articles/domainsandtrmsineu.htm>.

ถ้าไรจากการขายโดเมนเนมเหล่านั้น ต่อมาเจ้าของเครื่องหมายทางการค้ารายหนึ่งซึ่งได้จดทะเบียนเครื่องหมายทางการค้าเอาไว้ทั้งในราชอาณาจักรเดนมาร์กและสหรัฐอเมริกา ได้ยื่นฟ้องนักศึกษาชาวเดนมาร์กดังกล่าวด้วยเหตุผลที่คู่กรณีต่างเป็นชาวเดนมาร์กและชื่อดังกล่าวนั้นมีมูลราคาอยู่ในราชอาณาจักรเดนมาร์ก ศาลได้ปฏิเสธคำโต้แย้งของจำเลยที่ว่าโดเมนเนมดังกล่าวเป็นเพียงการระบุอยู่ในเชิงเทคนิค เนื่องจากศาลเห็นว่าโดเมนเนมเป็นตัวอักษรที่มีมูลค่าในเชิงธุรกิจ แม้ว่าการกระทำดังกล่าวไม่ถือเป็นการละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้า เนื่องจากจำเลยไม่ได้นำเครื่องหมายการค้านี้มาใช้ในการประกอบธุรกิจโดยตรง แต่การแสวงหาประโยชน์ส่วนตัวของจำเลยจากการจดทะเบียนโดเมนเนมดังกล่าวเพื่อมุ่งหวังที่จะให้โจทก์ผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในเครื่องหมายการค้านี้ต้องเสียทรัพย์สินถือเป็นการละเมิดข้อห้ามในเรื่องการค้าอันไม่เป็นธรรม รวมถึงเป็นการละเมิดกฎหมายจารีตประเพณีของราชอาณาจักรเดนมาร์ก ในการแสวงหากำไรจากสิทธิในทรัพย์สินของผู้อื่น ดังนั้นศาลจึงได้ตัดสินให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายคืนแก่โจทก์เดือนละ 2,800 ดอลลาร์สหรัฐ จนกว่าสิทธิในโดเมนเนมดังกล่าวจะถูกโอนให้แก่โจทก์

3.2.3 สาธารณรัฐฟินแลนด์

สาธารณรัฐฟินแลนด์มีรหัสโดเมนเนมระดับบนสุด (Top-level Domain Name) คือ .fi โดยในระยะแรกหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแลการบริหารจัดการและการออกโดเมนเนมนั้นอยู่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีตัมเปเร (Tampere University of Technology: TUT) ซึ่งมีบริษัทกลุ่มผู้ใช้ระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ในสาธารณรัฐฟินแลนด์ (Finnish Unix Users Group) ได้ยื่นคำร้องเพื่อขอจดทะเบียน .fi รายแรกเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม ค.ศ.1986 (พ.ศ.2529) ต่อมาการบริหารจัดการโดเมนเนมได้ถูกโอนย้ายไปยังหน่วยงานการสื่อสารและอินเทอร์เน็ตของสาธารณรัฐฟินแลนด์ (Finnish Communication and Internet Exchange) ก่อนที่จะถูกโอนย้ายอีกครั้งมาที่หน่วยงานรัฐที่มีชื่อว่า “หน่วยงานกำกับดูแลด้านการสื่อสารของสาธารณรัฐฟินแลนด์ (Finnish Communications Regulatory Authority: FICORA)” ให้ดำเนินการกิจการเกี่ยวกับโดเมนเนมเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ในระยะเริ่มแรกนั้น FICORA เข้มงวดในการออกโดเมนเนมให้แก่เฉพาะบริษัทหรือองค์กรที่ได้รับเครื่องหมายการค้าเท่านั้น แต่นโยบายในการออกโดเมนเนมดังกล่าวค่อยๆเปลี่ยนแปลง และเริ่มมีการอนุญาตให้บุคคลธรรมดาจดทะเบียนโดเมนเนมได้ตั้งแต่ 1 มีนาคม ค.ศ.2006 (พ.ศ.2549) และในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ.2006 (พ.ศ.2549) รัฐสภาได้ออกกฎหมายเปลี่ยนแปลงเพื่อเพิ่มโดเมนเนม

.ax เป็นโดเมนเนมระดับบนสุดของหมู่เกาะโอลันด์ (Åland Island) และในเดือนมิถุนายนปีเดียวกัน ICANN ได้อนุมัติ .ax ซึ่งเป็นโดเมนเนมระดับบนสุดดังกล่าว ทำให้รัฐบัญญัติโดเมนเนมของสาธารณรัฐฟินแลนด์ประกอบไปด้วยรหัสระดับบนสุดสองรหัสด้วยกันคือ .fi และ .ax ซึ่งกฎหมายของสาธารณรัฐฟินแลนด์ได้อนุญาตให้บุคคลทั่วโลกทุกคนสามารถจดทะเบียนโดเมนเนมภายใต้รหัสระดับบนสุด .fi และ .ax ได้ตั้งแต่วันที่ 5 กันยายน ค.ศ.2016 (พ.ศ.2559)

3.2.3.1 Domain Name Act

ในปี ค.ศ.2003 (พ.ศ.2546) สาธารณรัฐฟินแลนด์มีการตรากฎหมายอันเกี่ยวข้องกับโดเมนเนมไว้โดยตรงใน Domain Name Act ซึ่งได้กำหนดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของรัฐบาลบัญญัติโดเมนเนม รวมถึงขอบเขตในการใช้รัฐบาลบัญญัติโดเมนเนม นอกจากนี้ยังได้กำหนดคบทินยาม รูปแบบ และเนื้อหาของสาระโดเมนเนม หลักเกณฑ์ในการจดทะเบียนโดเมนเนม การให้โดเมนเนม การโอนโดเมนเนม การต่ออายุโดเมนเนม การถอนโดเมนเนม การยกเลิกโดเมนเนมและรวมไปถึงหน้าที่ของผู้ถือโดเมนเนม หน้าที่ของผู้ให้บริการโดเมนเนมและระบบทะเบียนต่างๆ อีกทั้งยังกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานที่รับจดทะเบียนโดเมนเนม การอุทธรณ์ข้อพิพาทโดเมนเนมและอื่นๆ เป็นต้น ซึ่งคำนิยามของโดเมนเนมปรากฏตาม รัฐบาลบัญญัติโดเมนเนม มาตรา 3 ข้อ 1⁴⁵ ดังนี้

“โดเมนเนม หมายความว่า ข้อมูลที่อยู่ของโดเมนเนมชั้นที่สองบนอินเทอร์เน็ต ภายใต้รหัสโดเมนเนมระดับบนสุด ซึ่งเป็นรหัสของสาธารณรัฐฟินแลนด์ (fi) หรือโดเมนเนมระดับบนสุด ซึ่งเป็นรหัสของแคว้นหรือจังหวัด (ax) อันประกอบไปด้วยตัวอักษร ตัวเลข หรืออักขระอื่นใด หรือเป็นการรวมกันในรูปแบบของชื่อ (187/2006)”

ก. รูปแบบและเนื้อหาในการจดทะเบียนโดเมนเนม ปรากฏตามรัฐบาลบัญญัติโดเมนเนม มาตรา 4⁴⁶ ดังนี้

⁴⁵ Domain Name Act 3, 1. Domain name means second-level address information on the Internet under the national country code Top Level Domain, fi or the region code Top Level Domain .ax consisting of letters, digits or other characters or their combination in the form of a name; (187/2006).

⁴⁶ Domain Name Act 4, (1) A domain name shall include at least two characters. FICORA may issue an order according to which an appropriate number of two-character domain names shall be allocated to FICORA

1. โดเมนเนมต้องประกอบไปด้วยอักขระอย่างน้อยสองตัว FICORA⁴⁷ อาจออกคำสั่งตามที่สมควรว่าเลขที่เหมาะสมของโดเมนเนมที่มีอักขระสองตัวนั้นจะถูกจัดสรรอย่างไร เพื่อประโยชน์ของการบริหารจัดการโดเมนเนม FICORA อาจออกบทบัญญัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวอักขระที่สามารถใช้ในโดเมนเนมได้

2. โดเมนเนมจะต้องไม่อยู่ในรูปแบบต่อไปนี้

2.1 เป็นคำเดียวที่บ่งบอกรูปแบบของกิจการ องค์กร หรือสมาคม ชื่อย่อ หรือคำว่า “เครื่องหมายการค้า”

2.2 (ข้อสองได้ถูกยกเลิกไปแล้วตามรัฐบัญญัติ วันที่ 21 เมษายน ค.ศ.2005 (พ.ศ. 2548))

2.3 โดเมนเนมระดับบนสุด (Top Level Domain) เพียงอย่างเดียวที่ใช้กันทั่วโลก หรือใช้เป็นรหัสของประเทศ

3. โดเมนเนมต้องไม่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจากชื่อหรือเครื่องหมายการค้าที่ได้รับความคุ้มครอง ซึ่งถือครองโดยบุคคลอื่น หรือเป็นชื่อของบุคคลธรรมดา

for the purposes of domain name management. FICORA shall give further provisions on characters acceptable in a domain name.

(2) A domain name shall not be formed of:

1) a sole word indicating a form of an enterprise, a foundation or an association, their abbreviation or a word ‘trademark’;

(Section 2 has been repealed by the Act of 21 April 2005 (241/2005).)

3) a sole Top Level Domain name that is used globally or as a country code.

(3) A domain name shall not be illegally based on a protected name or trademark owned by another Party or on a natural person’s name. (241/2005)

(4) A domain name shall not include expressions that are insulting or incite into criminal activity.

⁴⁷ Finnish Communications Regulatory Authority: FICORA เป็นหน่วยงานสาธารณะที่รับผิดชอบด้านระเบียบการสื่อสารในสาธารณรัฐฟินแลนด์ FICORA ควบคุมความถี่วิทยุและใบอนุญาตการออกอากาศทางโทรทัศน์กำกับดูแลการดำเนินงานของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตและจัดการโดเมน. FICORA มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่เมืองเฮลซิงกิ.

4. โดเมนเนมต้องไม่ประกอบด้วยการแสดงออกที่เป็นการดูหมิ่นหรือเป็นการปลักดันให้มีการทำที่เป็นความผิดทางอาญา

ข. หลักเกณฑ์การขอจดทะเบียนและการให้โดเมนเนมในสาธารณรัฐฟินแลนด์ ปรากฏตามรัฐบัญญัติโดเมนเนม มาตรา 4A⁴⁸ และ มาตรา 7⁴⁹ ตามลำดับดังนี้

มาตรา 4A

1. โดเมนเนมให้สมัครโดยทำเป็นหนังสือต่อ FICORA โดยใช้รูปแบบที่ FICORA อนุญาต โดยคำขอจะต้องมีข้อมูลที่จำเป็นต่อการดำเนินการตามคำขอนั้น ข้อมูลที่จำเป็นในการ

⁴⁸ Domain Name Act 4A, (1) A domain name is applied for in writing from FICORA using a form that FICORA has ratified. The application must include information necessary for the processing of the application. Information necessary for the processing of a natural person's application contains at least the applicant's name, personal identification number, postal address, e-mail address and facts about name servers connected to the domain name.

(2) FICORA issues further orders on the technical specifications necessary for a functional domain name.

(3) The applicant may apply for one or several domain names. If there are several applications for the same domain name, the name shall be granted in favour of the application that has first arrived.

(4) Domain names shall not be applied for with the purpose of warehousing them for redelivery.

(5) The processing of an application is subject to a fee. The fee is determined in accordance with the grounds provided in the Act on Criteria for Charges Payable to the State (150 /1992). The application shall include an account of paying the fee.

⁴⁹ Domain Name Act 7, (1) If an application meets the requirements set for the applicant and the form and content of a domain name, FICORA shall grant the domain name to the applicant. The domain name shall be valid for no more than five years at a time. (397/2009)

(2) An application expires, if it is insufficient or FICORA notices some other impediment of technical nature preventing its approval and, regardless of being requested to do so, the applicant fails to remedy the insufficiency or impediment in the minimum period of one month. The applicant shall be informed of an application's expiry due to an insufficiency or an impediment that has not been remedied. The applicant has a right to be informed, at request, of his or her application's expiry.

ดำเนินการตามคำขอของบุคคลธรรมดาต้องประกอบไปด้วย ชื่อผู้ขอ รหัสประจำตัวบุคคล รหัสไปรษณีย์ อีเมล และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับชื่อเซิร์ฟเวอร์ที่เชื่อมต่อเข้ากับโดเมนเนม

2. FICORA จะออกคำสั่งเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อกำหนดทางเทคนิคที่จำเป็นต่อการใช้งานโดเมนเนม
3. ผู้ขออาจขอได้หนึ่งหรือหลายโดเมนเนม หากมีคำขอหลายคำขอเพื่อโดเมนเนมเดียวกัน ให้ให้โดเมนเนมนั้นแก่คำขอที่มาถึงก่อน
4. โดเมนเนมไม่ให้ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการเก็บรักษาเพื่อรอการจำหน่ายอีกครั้ง
5. การดำเนินการคำขอให้ขึ้นอยู่กับค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียมให้กำหนดโดยเป็นไปตามเหตุผลที่ให้ไว้ในรัฐบัญญัตินี้ในเรื่องประเภทค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระแก่รัฐ (152/1992)⁵⁰ ในการยื่นคำขอจะต้องพิจารณาเรื่องการจ่ายค่าธรรมเนียมด้วย

มาตรา 7

1. หากผู้ขอมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ และมีรูปแบบเนื้อหาของโดเมนเนมครบถ้วน ให้ FICORA ให้โดเมนเนมแก่ผู้ขอ โดเมนเนมจะสามารถใช้ได้เป็นเวลาไม่มากกว่า 5 ปีในครั้งหนึ่ง (397/2009)
2. ให้คำขอหมดอายุไปในกรณีที่ไมเพียงพอว่าหรือที่ FICORA สังเกตเห็นความขัดข้องทางเทคนิคตามธรรมชาติที่ทำให้ไม่สามารถอนุมัติให้ได้ โดยไม่คำนึงว่าจะต้องได้รับคำขอให้ทำเช่นนั้นและผู้ขอไม่สามารถแก้ไขความไม่เพียงพอหรือความขัดข้องในระยะเวลาขั้นต่ำ 1 เดือนได้ ผู้ขอจะได้รับการแจ้งการหมดอายุของคำขอ เนื่องจากความไม่เพียงพอหรือความขัดข้องที่ไม่ได้รับการแก้ไข ผู้ขอมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งถึงการหมดอายุโดยการร้องขอ

3.2.3.2 Finnish Communications Regulatory Authority (FICORA)

หน่วยงานกำกับดูแลด้านการสื่อสารของสาธารณรัฐฟินแลนด์หรือ FICORA เป็นหน่วยงานรัฐของสาธารณรัฐฟินแลนด์ถูกจัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1988 (พ.ศ.2531) ในชื่อหน่วยงานรัฐ

⁵⁰ “Act on Criteria for Charges Payable to the State,” สืบค้นเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2561, จาก <https://www.finlex.fi/fi/laki/kaannokset/1992/en19920150.pdf>.

เพื่อการบริหารจัดการด้านโทรคมนาคม (State Agency for Telecommunications Administration) อยู่ภายใต้สังกัดของ กระทรวงคมนาคมและการสื่อสารสาธารณรัฐฟินแลนด์มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่ กรุงเฮลซิงกิ มีวัตถุประสงค์ในการกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับด้านการสื่อสารและโทรคมนาคมใน สาธารณรัฐฟินแลนด์ ซึ่งรวมถึงด้านวิทยุความถี่ การอนุญาตการออกอากาศทางโทรทัศน์ กำกับ ดูแลผู้ให้บริการทางอินเทอร์เน็ต และบริหารจัดการ .fi เพื่อให้เป็นที่มั่นใจได้ว่าการสื่อสารและ โทรคมนาคมนั้นตอบสนองต่อความต้องการที่เพิ่มมากขึ้น FICORA มีหน้าที่และภารกิจในการ ควบคุมดูแลคลื่นความถี่วิทยุและใบอนุญาตในการออกอากาศทางโทรทัศน์ รวมทั้งมีหน้าที่ให้ คำแนะนำเกี่ยวกับการประกอบหรือดำเนินการของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service Provider)⁵¹ แม้จะ ได้ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1986 (พ.ศ.2529) FICORA ได้เริ่มเข้ามามีอำนาจในการให้ โดเมนเนม .fi ในปี ค.ศ.1997 (พ.ศ.2540) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่จัดการดูแล Top Level Domain Name .fi FICORA โดยแต่เดิมอำนาจหน้าที่ดังกล่าวเคยอยู่ในอำนาจของสาธารณรัฐฟินแลนด์ ตะวันตก KPNQWest Finland ซึ่งต่อมาภายหลังได้ยกเลิกไปจึงด้วยเหตุนี้จึงทำให้ FICORA มีหน้าที่ ต้องเข้าควบคุมดูแลแทนในปี ค.ศ.2003 (พ.ศ.2546) ได้มีการเปิดเสรี โดเมนเนม .fi ขึ้นทำให้บริษัท ต่างๆสามารถเข้าซื้อ โดเมนเนมได้ในปี ค.ศ.2005 (พ.ศ.2548) และ ค.ศ.2006 (พ.ศ.2549) โดเมนเนม .fi ได้มีการออก IDN ขึ้นมาจึงทำให้เกิดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายเพื่ออนุญาตให้บุคคลทั่วไป สามารถมีโดเมนเนมเป็นของตนเองได้ ต่อมาในปี ค.ศ.2014 (พ.ศ.2557) รัฐสภาของสาธารณรัฐ ฟินแลนด์ได้อนุมัติกฎหมายที่มีชื่อว่า “ประมวลกฎหมายสังคมสารสนเทศ (Information Society Code)” ซึ่งแต่เดิมมีชื่อว่า “ประมวลกฎหมายสังคมข้อมูลและบริการการสื่อสาร (Code for Information Society and Communications Services)” กฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการขยาย บทบาทและ ไขข้อสงสัยเกี่ยวกับบทบาทของ FICORA และ Registrar ของ FICORA โดยผ่านการนำ รูปแบบการจัดการแบบ Registry-Registrar มาใช้ ซึ่งในรูปแบบใหม่นี้การขอโดเมนเนม การแก้ไข เปลี่ยนแปลงโดเมนเนมจะทำให้ลูกค้าสามารถขอรับบริการโดเมนเนมได้ในสถานที่เดียว⁵²

ต่อมาในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ.2019 (พ.ศ.2562) หน่วยงานความปลอดภัยด้านการ คมนาคมแห่งสาธารณรัฐฟินแลนด์ (Finnish Transport Safety Agency (Trafi)) และ FICORA ได้

⁵¹ “FICORA,” สืบค้นเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2561, จาก <https://en.wikipedia.org/wiki/FICORA>.

⁵² *Supra note 132*, David Lindsay.

ควรรวมกันเป็นหน่วยงานใหม่ที่มีชื่อว่า “หน่วยงานด้านการคมนาคมและการสื่อสารแห่งสาธารณรัฐฟินแลนด์ หรือ Traficom (Finnish Transport and Communications Agency)” ซึ่งเป็นหน่วยงานออกใบอนุญาต ให้การจดทะเบียนและอนุมัติในเรื่องต่างๆ⁵³

3.3 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองการจดทะเบียนโดเมนเนมในประเทศไทย

โดเมนเนมในประเทศไทย การคุ้มครองโดเมนเนมไม่มีกฎหมายมาปรับใช้โดยตรง เนื่องจากไม่มีพระราชบัญญัติหรือกฎหมายฉบับใดที่ได้กล่าวถึงโดเมนเนมและให้การคุ้มครองไว้ ดังนั้นจึงใช้บทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง โดยอาศัยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 (ค.ศ.1991) แต่ในส่วนของหลักเกณฑ์ในการจดทะเบียนโดเมนเนม อัตราการคิดค่าธรรมเนียมรับจดทะเบียนโดเมนเนมยังไม่มีกฎหมายมาปรับใช้ได้อย่างชัดเจน ปรากฏแต่เพียงหลักเกณฑ์ของภาคเอกชนที่กำหนดขึ้นมาเพื่อความสะดวกในการดำเนินการรับจดทะเบียนโดเมนเนม และการคุ้มครองชื่อในการจดทะเบียนโดเมนเนม

3.3.1 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สำหรับชื่อของบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลจะอาศัยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 18 สิทธิของบุคคลในการที่จะใช้นามอันชอบธรรมที่จะใช้ได้นั้นถ้ามีบุคคลอื่นโต้แย้งก็ดี หรือบุคคลผู้เป็นเจ้าของนามนั้นต้องเสื่อมเสียประโยชน์เพราะการที่มีผู้อื่นมาใช้นามเดียวกัน โดยมีได้รับอนุญาตให้ใช้ก็ดี บุคคลผู้เป็นเจ้าของนามจะเรียกให้บุคคลนั้นระงับความเสียหายก็ได้ ถ้าเป็นที่พึงวิตกกังวลว่าจะต้องเสียหายอยู่สืบไป จะร้องขอต่อศาลให้สั่งห้ามก็ได้และ

มาตรา 67 ภายใต้งบบังคับ มาตรา 66 นิติบุคคลย่อมมีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับบุคคลธรรมดา เว้นแต่สิทธิและหน้าที่ซึ่งโดยสภาพจะพึงมีพึงได้เฉพาะบุคคลธรรมดาเท่านั้น

ชื่อที่กฎหมายรับรองและคุ้มครองนั้น ได้แก่ชื่อตัว ชื่อรอง และชื่อสกุลที่ได้จดทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ.2505 (ค.ศ.1962) นอกจากนี้ยังขยายความคุ้มครองออกไป

⁵³ “The Finnish Transport Safety Agency,” สืบค้นเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2562, จาก

รวมถึงนามแฝงด้วยโดยอนุ โลมเช่น ชื่อนิติบุคคล ชื่อทางการค้า ชื่อย่อ นามปากกา⁵⁴ ดังนั้นเมื่อ โดเมนเนมมีลักษณะเรียงลำดับกันเป็นอักษรและใช้ในฐานที่เป็น ชื่อบุคคล ชื่อนิติบุคคล แล้วอาจ ทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจว่ามีความเกี่ยวข้องกับบุคคล นิติบุคคล ตามชื่อที่ปรากฏ ซึ่งหากมีผู้นำไปจดทะเบียน โดเมนเนม โดยแสวงหากำไรโดยมิชอบอาจทำให้เกิดความเสื่อมเสียซึ่งสิทธิและเป็นการ ละเมิดของเจ้าของชื่อบุคคลหรือชื่อนิติบุคคลดังกล่าวได้ เห็นได้ว่าปัจจุบันกฎหมายของประเทศ ไทยยังไม่มีการกำหนดหรือบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครอง โดเมนเนม โดยเฉพาะ อีกทั้งการอาศัยบท กฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งมาปรับใช้ก็ไม่สามารถบังคับใช้ได้โดยตรง เนื่องจากขาดองค์ประกอบ ของความผิดกล่าวคือ ต้องมีการใช้โดเมนเนมนั้นกับสินค้าหรือการบริการเพื่อให้ประชาชนสับสน หลงผิดว่าเป็นของเจ้าของเครื่องหมายทางการค้านั้น

3.3.2 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 (ค.ศ.1991)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ โดเมนเนม เนื่องจากหากโดเมนเนม ดังกล่าวถูกนำมาใช้กับสินค้าและบริการ โดเมนเนมดังกล่าวย่อมเปรียบเสมือนตัวแทนของ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ง่ายต่อการจดจำของบุคคลทั่วไป ซึ่งเมื่อพิจารณาตาม มาตรา 4 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 (ค.ศ.1991) ปรากฏว่า

“เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ชื่อ คำ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ หรือสิ่งเหล่านี้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน

“เครื่องหมายการค้า” หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือ เกี่ยวข้องกับสินค้าเพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้นแตกต่างกับ สินค้าที่ใช้เครื่องหมายทางการค้าของบุคคลอื่น

จึงเห็นได้ว่าสิ่งที่จะถือว่าเป็นเครื่องหมายการค้าตามกฎหมายไทยนั้นต้องประกอบด้วย หลักเกณฑ์ 3 ประการคือ ต้องมีลักษณะเป็นเครื่องหมาย ต้องใช้หรือจะใช้เป็นเครื่องหมายที่ เกี่ยวข้องกับสินค้า และเพื่อแสดงว่าสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของตนนั้นแตกต่างจาก เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น

ลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการคุ้มครอง

⁵⁴ จิตติ ดิงศภัทย์, กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยบุคคล, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530), น.28-29.

เครื่องหมายการค้าที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 (ค.ศ.1991) ในฐานะเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนนั้น เครื่องหมายการค้าดังกล่าว จะต้องยื่นจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยมีเงื่อนไขในการจดทะเบียนตามที่กฎหมายระบุไว้ กล่าวคือ เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนนั้นต้องเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีคุณสมบัติของ เครื่องหมายการค้าอันพึงรับการจดทะเบียนไว้ ซึ่งปรากฏตาม มาตรา 6 โดยมีลักษณะ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ต้องเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะกล่าวคือ กฎหมายระบุให้มีความ สอดคล้องกับลักษณะบ่งเฉพาะตามที่บัญญัติไว้ในระดับสากลคือ เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่ง เฉพาะนั้นจะต้องแสดงให้เห็น ได้อย่างชัดเจนว่าเครื่องหมายการค้าของตนที่ได้จดทะเบียนนั้นมี ลักษณะแตกต่างจากบุคคลอื่นและเป็นไปตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ ซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะระดับสากลนั้น สามารถแบ่งแยกลักษณะบ่งเฉพาะออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

ก. ลักษณะบ่งเฉพาะในตนเอง (Inherent Distinctiveness) คือ ลักษณะบ่งเฉพาะที่มีอยู่ กับตัวเครื่องหมายการค้า ตั้งแต่ที่ผลิตเครื่องหมายการค้าขึ้นขึ้นมาโดยเครื่องหมายการค้าจะแสดงถึง ความแตกต่างของสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าขึ้นกับตัวสินค้าที่ใช้เครื่องหมายทางการค้าอื่น ได้ ด้วยตนเอง

ข. ลักษณะบ่งเฉพาะที่เกิดขึ้น เนื่องจากการใช้ภายหลัง (Acquired Distinctiveness through use) อันเป็นลักษณะบ่งเฉพาะที่เกิดขึ้นภายหลังด้วยการใช้เครื่องหมายนั้นในระยะเวลา หนึ่ง ในขณะที่สร้างเครื่องหมายทางการค้านั้น เครื่องหมายทางการค้าไม่มีลักษณะเฉพาะในตัวเอง แต่หากเจ้าของสามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นที่รู้จักแพร่หลาย ประชาชนสามารถรับรู้ได้ว่าสัญลักษณ์หรือ เครื่องหมายที่ใช้กับสินค้านั้นทำให้ประชาชนสามารถแยกแยะสินค้านั้นว่าแตกต่างกับสินค้าอื่น ได้ จึงถือได้ว่าเครื่องหมายดังกล่าวมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว ซึ่งตาม มาตรา 7⁵⁵ ของพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 (ค.ศ.1991) ได้บัญญัติลักษณะบ่งเฉพาะไว้

⁵⁵ พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 7 วางหลักไว้ว่า “เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะ บ่งเฉพาะ ได้แก่ เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือ ผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้า ที่ใช้เครื่องหมายการค้าขึ้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่นเครื่องหมายการค้าที่ประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด อันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามีความ บ่งเฉพาะ.

ลักษณะบ่งเฉพาะตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 (ค.ศ.1991) คือ ลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าที่ใช้เครื่องหมายทางการค้าทราบและเข้าใจสามารถแยกแยะได้ว่าสินค้านั้นแตกต่างกับสินค้าอย่างอื่นอย่างไร ซึ่งเมื่อพิจารณาลักษณะซึ่งเป็นสาระสำคัญตามที่ระบุไว้ใน มาตรา 7 เห็นได้ว่าเป็นลักษณะบ่งเฉพาะในตัวเอง ส่วนในวรรคท้ายของ มาตรา 7 วรรคสอง เป็นการยอมรับหลักเรื่องการมีลักษณะเฉพาะที่สามารถเกิดขึ้นได้ภายหลังได้

2. ต้องเป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย ซึ่งลักษณะต้องห้ามตามที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 (ค.ศ.1991) ระบุไว้ใน มาตรา 8⁵⁶

(1) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา ชื่อนิติบุคคล หรือชื่อในทางการค้าซึ่งแสดงโดยลักษณะพิเศษ

(2) คำหรือข้อความ อันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้น โดยตรงและไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(3) ตัวหนังสือ ตัวเลข หรือคำ ที่ประดิษฐ์ขึ้น

(4) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว

(5) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้ว โดยได้รับอนุญาตจากบุพการีผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว

(6) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

ชื่อ คำ หรือข้อความที่ไม่มีลักษณะตาม (1) หรือ (2) หากได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตาม หลักเกณฑ์นั้นแล้ว ก็ให้ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ”.

⁵⁶ พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 8 วางหลักไว้ว่า“เครื่องหมายการค้าที่ประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ห้ามมิให้รับจดทะเบียน

(1) ตราแผ่นดิน พระราชลัญจกร ลัญจกรในราชการ ตราจักรี ตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตราประจำตำแหน่ง ตราประจำกระทรวง ทบวง กรม หรือตราประจำจังหวัด

(2) เครื่องหมายประจำชาติหรือธงชาติของรัฐต่างประเทศเครื่องหมายหรือธงขององค์การระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกหรือที่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายทั่วไป เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของรัฐ ต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น

ดังนั้นหากเครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวข้างต้น นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าก็จะปฏิเสธไม่รับจดทะเบียน โดยถือว่าเครื่องหมายการค้าขัดต่อกฎหมาย

3. เป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นได้จดทะเบียนไว้ก่อนแล้วกล่าวคือ ลักษณะนี้เป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณาของนายทะเบียนที่จะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ซึ่งเครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนใหม่นั้นจะต้องไม่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นได้จดทะเบียนไว้ก่อนแล้ว ซึ่งหากมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายนายทะเบียนเครื่องหมายการค้ามีอำนาจตามที่ระบุไว้ตาม มาตรา 16⁵⁷ แห่ง

(3) พระปรมาภิไธย พระนามาภิไธย พระปรมาภิไธยย่อหรือพระนามาภิไธยย่อ

(4) พระบรมฉายาลักษณ์หรือพระบรมสาทิสลักษณ์ของพระมหากษัตริย์พระราชินี หรือรัชทายาท

(5) พระราชลัญจกร ลัญจกรในราชการ หรือตราประจำตำแหน่ง

(6) ตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์

(7) เครื่องหมายกาชาด นามกาชาด หรือกาเจนีวา

(8) เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับเหรียญ ใบสำคัญ หนังสือรับรอง ประกาศนียบัตร หรือเครื่องหมายอื่นใด อันได้ให้เป็นรางวัลในการแสดงหรือประกวดสินค้าที่รัฐบาลไทย ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจของประเทศไทย รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ ได้จัดให้มีขึ้น เว้นแต่ผู้จดทะเบียนจะได้รับเหรียญ ใบสำคัญ หนังสือรับรอง ประกาศนียบัตร หรือเครื่องหมายเช่นนั้น เป็นรางวัลสำหรับสินค้านั้นและใช้เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายการค้านั้น

(9) เครื่องหมายที่คล้ายกับ (1) (2) (3) (5) (6) หรือ (7)

(10) เครื่องหมายที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรัฐประศาสนโยบาย

(11) เครื่องหมายที่เหมือนกับเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป หรือคล้ายกับเครื่องหมายดังกล่าว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงคิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าไม่ว่าจะได้จดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ตาม

(12) เครื่องหมายอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”.

⁵⁷ พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าพ.ศ.2534 มาตรา 16 วางหลักไว้ว่า “ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนรายใดทั้งเครื่องหมายหรือส่วนหนึ่งส่วนใดอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้า นั้น ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตาม มาตรา 6 ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า”.

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 (ค.ศ.1991) ซึ่งจากคำสั่งดังกล่าวใน มาตรา 16 เห็นได้ว่าระบบการพิจารณา กฎหมายไทยในเรื่องลักษณะบ่งเฉพาะสอดคล้องกับลักษณะเครื่องหมายการค้าตามระบบสากลและคล้ายคลึงกับเครื่องหมายการค้าของสหรัฐอเมริกา

3.3.3 กระบวนการที่เกี่ยวกับการระงับข้อพิพาททางโดเมนเนม

การระงับข้อพิพาททางโดเมนเนมในประเทศไทยยังปราศจากกระบวนการระงับข้อพิพาทโดยตรง ดังนั้นจึงต้องนำบทบัญญัติของกฎหมายอื่นมาใช้ในฐานะที่เป็นบทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง ดังต่อไปนี้คือ

ความรับผิดทางแพ่ง

ก. การละเมิดเครื่องหมายการค้า การกระทำ Cybersquatting จะถือเป็นการละเมิดเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 (ค.ศ.1991) มาตรา 44 ที่บัญญัติไว้ว่า “ภายใต้บังคับ....เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ผู้ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในอันที่จะใช้เครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้” ดังนั้นการใช้โดยปราศจากอำนาจ ซึ่งเครื่องหมายการค้าที่มีความเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ก่อนอาจเป็นการละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้า ดังนั้นการจดทะเบียนโดเมนเนมที่มีความเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น แต่เมื่อมิได้นำโดเมนเนมไปใช้กับสินค้าและบริการ แต่ก็ไม้อาจถือว่าเป็นการละเมิดเครื่องหมายการค้าตาม มาตรา 44 ของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 (ค.ศ.1991) ได้ ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 (ค.ศ.1991) ไม่อาจให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ในกรณีที่เกิดปัญหา Cybersquatting เนื่องจากการจดทะเบียนโดเมนเนมที่มีความเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้า ซึ่งได้จดทะเบียนไว้ก่อนแล้ว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาขายให้กับเจ้าของเครื่องหมายทางการค้าหรือผู้ให้ราคาสูงสุดนั้นก็มิใช่การละเมิดเครื่องหมายการค้า เนื่องจากผู้จดทะเบียนโดเมนเนมไม่ได้ใช้เครื่องหมายการค้ากับสินค้าหรือบริการและหากสินค้าหรือบริการที่ปรากฏในเว็บไซต์ของผู้จดทะเบียนโดเมนเนมไม่เหมือนหรือไม่ขายกับสินค้าหรือบริการของเจ้าของเครื่องหมายทางการค้าก็ไม่อาจเป็นการละเมิดเครื่องหมายทางการค้าได้

ข. การลวงขาย การลวงขายตาม มาตรา 14 ของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 (ค.ศ.1991) เจ้าของเครื่องหมายทางการค้าที่ไม่ได้จดทะเบียนไม่ถือเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียว ในอันที่จะใช้เครื่องหมายการค้าที่ไม่ได้จดทะเบียน จึงไม่มีสิทธิฟ้องร้องเพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิ ในเครื่องหมายการค้าหรือเรียกค่าเสียหายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่ไม่ได้จดทะเบียน แต่อย่างไรก็ตามตาม มาตรา 46 วรรคสองได้เยียวยาเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ไม่ได้จดทะเบียน โดยให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาล หากเกิดกรณีที่บุคคลอื่นเอาสินค้าของตนไปลวงขายว่าเป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายทางการค้านั้น เนื่องจากทำให้สาธารณชนเกิดความสับสน เข้าใจผิดว่าสินค้าหรือการบริการนั้นเป็นของเจ้าของเครื่องหมายการค้า เห็นได้ว่า มาตรา 46 วรรคสองจะถูกนำมาปรับใช้เมื่อเครื่องหมายทางการค้าได้ถูกนำไปใช้กับสินค้าหรือการบริการ ซึ่งอาจทำให้เกิดการสับสนหลงผิดว่าสินค้าเป็นของเจ้าของเครื่องหมายการค้าแต่ไม่อาจนำไปแก้ไขปัญหารกณี Cybersquatting ซึ่งไม่ได้มีการใช้เครื่องหมายทางการค้าหรือ บริการอย่างแท้จริง

ค. สิทธิในชื่อทางการค้า เป็นกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าซึ่งใช้เครื่องหมายการค้าเป็นชื่อทางการค้าของตนด้วยอาจฟ้องห้ามมิให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายการค้าของตนโดยปราศจากการอนุญาตภายใต้บทบัญญัติแห่ง มาตรา 18 ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติแห่งมาตรานี้มีข้อจำกัดภายใต้ มาตรา 47 ของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 (ค.ศ.1991) ซึ่งบัญญัติว่าการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นไม่ขัดขวางบุคคลใดในการใช้โดยสุจริต ซึ่งชื่อตัวเองชื่อสกุลหรือชื่อสำนักงานการค้าของตนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของตน ด้วยเหตุนี้จึงมีเพียงแต่เครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปที่จะได้รับประโยชน์จาก บทบัญญัติแห่ง มาตรา 18 เพราะบุคคลที่ใช้เครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายโดยปราศจากอำนาจจะพิสูจน์ได้ยากว่าการใช้เครื่องหมายการค้านั้นกระทำโดยสุจริตหรือไม่ เพราะย่อมทราบดีอยู่แล้วว่ามีบุคคลอื่นเป็นเจ้าของเครื่องหมายทางการค้านั้น แต่อย่างไรก็ตามการนำ มาตรา 18 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้ในการคุ้มครองโดเมนเนมในกรณี Cybersquatting ยังมีข้อจำกัดอยู่ 2 ประการคือเจ้าของเครื่องหมายการค้าต้องใช้ชื่อทางการค้าเหมือนกับเครื่องหมายการค้าของตนในการจดทะเบียนโดเมนเนมและเครื่องหมายทางการค้านั้นต้องมีชื่อเสียงแพร่หลายเป็นที่นิยมโดยทั่วไป

ความรับผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 272 อนุ 1⁵⁸ ได้กำหนดความผิดและโทษสำหรับการนำเครื่องหมายการค้าไม่ว่าจะได้มีการจดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ตาม ทำให้ปรากฏที่สินค้าเพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าของผู้อื่น อย่างไรก็ตามยังมีข้อจำกัดในการใช้สำหรับกรณี Cybersquatting กล่าวคือ ผู้จดทะเบียนโดเมนเนมที่มีความเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายทางการค้าโดยไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะใช้โดเมนเนมนั้นกับสินค้าหรือการบริการเพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายการค้าของเจ้าของเครื่องหมายทางการค้าก็จะไม่มีความผิดตามมาตรา

เมื่อได้ศึกษากฎหมายที่นำมาบังคับใช้กับโดเมนเนมทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงหลักเกณฑ์ที่นานาประเทศนิยมมาปรับใช้กับโดเมนเนม เห็นได้ว่าการแก้ไขปัญหาโดเมนเนมในข้อพิพาทต่างๆที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ในเบื้องต้นประเทศไทยอาศัยหลักกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งเพื่อนำพระราชบัญญัติเครื่องหมายทางการค้า พ.ศ.2534 (ค.ศ.1991) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และรวมถึงประมวลกฎหมายอาญา แต่ยังคงปราศจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโดเมนเนมที่สามารถนำมาใช้กับโดเมนเนมได้โดยตรง เนื่องจากโดเมนเนมมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากเครื่องหมายทางการค้า ชื่อของบุคคล หรือชื่อทางการค้าของหุ้นส่วนบริษัท ที่จำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองเฉพาะเรื่องอย่างเฉพาะเจาะจง

⁵⁸ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 272 วางหลักไว้ว่า “ผู้ใด (1) เอาชื่อ รูป รอยประดิษฐ์หรือข้อความใด ๆ ในการประกอบการค้าของผู้อื่นมาใช้ หรือทำให้ปรากฏที่สินค้า หีบ ห่อ วัตถุที่ใช้หุ้มห่อ แจกความ ราคา แสดงราคา จดหมายเกี่ยวกับการค้าหรือสิ่งอื่นทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าหรือการค้าของผู้อื่นนั้น....”.